Dosarul nr. 3-2697/2022

2-22158526-12-3-31102022

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Reprezentantul reclamantului Viorel Palanciuc
Reprezentantul pârâtului Andrei Gușca
Avocatul pârâtului Vasile Tarnovschi

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Ascom Grup" către Comisia Națională a Pieței Financiare și Banca Națională a Moldovei, terț SA „Garanție" cu privire la anularea hotărârii*****din 01 septembrie 2022, -

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 31.10.2022, SA „Ascom Grup" a depus cerere de chemare în judecată către Comisia Națională a Pieței Financiare și Banca Națională a Moldovei, terț SA „Garanție" cu privire la anularea hotărârii*****din 01 septembrie 2022.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, prin Hotărârea*****din 01.09.2022, Comisia Națională a Pieței Financiare a dispus, printre altele, menținerea administrării speciale (fără indicarea perioadei) în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție" SA, IDNO 1003600087070.

Susține că, anterior în baza Hotărârii ***** din 26.04.2022 Pârâta a instituit administrarea specială în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție" SA, însă acest act administrativ a fost contestat în procedura contenciosului administrativ și a fost supus verificării sub aspectul legalității și temeiniciei în cadrul dosarului nr. 3-1535/2022 (2-22089242-12-3-23062022), examinat la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecătorul Dodon Viorica.

La 19.09.2022, „Ascom-Grup" SA, care este fondator și acționarul unic al Companiei de Asigurări „Garanție" SA, a depus la sediul pârâtei cererea prealabilă, înregistrată cu nr. 6293 (f.d.a.123-131), prin care a solicitat suspendarea executării Hotărârii*****din 01.09.2022 și anularea ei ca fiind nulă, ilegală și neîntemeiată. Prin Hotărârea ***** din 26.09.2022 (f.d.a.147-148), pârâta a dispus respingerea cererii

prealabile, depusă de către „Ascom-Grup” SA ca fiind neîntemeiată.

Ulterior, la 23.09.2022, Compania de Asigurări „Garanție” SA, a depus la sediul pârâtei cererea prealabilă, semnată de către juristul Palanciuc Viorel, care a fost înregistrată cu nr. 6404 (f.d.a. 138-143), prin care a solicitat suspendarea executării Hotărârii*****din 01.09.2022 și anularea ei ca fiind ilegală și neîntemeiată. Prin Hotărârea nr. 54/1 din 11.10.2022 (f.d.a. 191-193) Pârâta a dispus respingerea ca inadmisibilă a cererii prealabile, depusă și semnată de către juristul Palanciuc Viorel în numele și interesele Companiei de Asigurări „Garanție” SA.

Invocă în special nulitatea Hotărârii*****din 01.09.2022, în baza art.141 alin.(2) lit. a) din Cod administrativ, dar și ilegalitatea Hotărârii *****din 01.09.2022, a Hotărârii *****din 26.09.2022 și Hotărâri nr.54/1 din 11.10.2022.

Relevă că, acționarul unic al Companiei de Asigurări „Garanție” SA, „Ascom-Grup” SA nu este de acord cu actele administrative individuale defavorabile, emise de către pârâtă și anume cu: Hotărârea*****din 01.09.2022, hotărârea ***** din 26.09.2022 și Hotărârea nr. 54/1 din 11.10.2022.

Atrage atenția că, prin cerere de chemare în judecată „Ascom-Grup” SA contestă în procedura contenciosului administrativ aceste acte administrative individuale defavorabile, în baza argumentelor formulate separat pe fiecare abuz și încălcare admisă de către Pârâtă, după cum urmează mai jos. Mai indică că, prin Hotărârea*****din 01.09.2022 (f.d.a. 98-105), Pârâta a dispus (pct. 9) următoarele: „Persoana indicată la pct.8 din prezenta Hotărâre va înstrăina pe piața reglementată, în termen de 3 luni din data intrării în vigoare a prezentei Hotărâri, acțiunile aferente participației calificate deținute, notificând în prealabil, asigurătorul și CNPF despre înstrăinarea acestor acțiuni”.

Respectiv, pârâta a obligat acționarul unic „Ascom-Grup” SA (pct. 9) să înstrăineze în termen de 3 luni acțiunile aferente participației calificate deținute, notificând, în prealabil asigurătorul și CNPF despre înstrăinarea acestor acțiuni. Însă, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16 iulie 2018 (dosarul civil nr.2-2237/18), emisă de către judecătorul Natalia Patrașcu, s-a dispus: „Admite parțial cererea de asigurare a acțiunii depusă de reprezentantul BC „Moldinconbak” SA în cauza civilă intentată la cererea reprezentantului băncii comerciale E'C „Moldinconbak” SA, Aureliu Cincilei împotriva SRL „Vitaprim Flora”, SA „V.V.P.-Valea Sîncului”, CA „Garanție” SA, lui ***** și *****cu privire la încasarea datoriei. Se aplică sechestru pe tunurile și pe sumele deținute în conturile bancare, inclusiv pe cele aflate la alte persoane, proprietate a societății cu răspundere limitată „Vitaprim Flora”, societății pe acțiuni „V.V.P.-Valea Sîncului”, companiei de asigurări „Garanție” societate pe acțiuni. ***** și *****. Astfel, prescripția impusă de către pârâta în pct. 9 al Hotărârii*****din 01.09.2022 (f.d.a. 98-105) este vădit ilegală, întrucât impune la săvârșirea faptei contravenționale sau penale (infracțiunii), iar potrivit art. 141 alin. (2) Cod administrativ, un act administrativ individual este, de asemenea, nul: a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie componență de contravenție sau de faptă penală.

În acest sens, atenționează că art.251 Cod penal stipulează că însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege tăinuirea bunurilor gajate, înghețate, luate în leasing,

sechestrate sau confiscate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1350 la 1850 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Or, în conformitate cu răspunsul Depozitarului Central Unic nr. 02/598 din 16.09.2022 (f.d.a. 133), în Sistemul DCU există înregistrări privind grevarea cu obligații a valorilor mobiliare emise de către CA „Garanție" SA (SIN MD14GANE1008) în număr de 19800 unități și deținute de către „Ascom-Grup" SA (IDNO 100260006034). Grevarea cu obligații a fost efectuată în baza încheierii executorului judecătoresc Iacob Miron nr. *****din 21.09.2016 și încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae nr. 0*****din 01.11.2019.

În acest context, concretizează că prin încheiere privind asigurarea documentului executoriu nr.*****din 21.09.2016 (f.d.a. 136-135), emisă de către executorul judecătoresc Iacob Miron, s-a dispus printre altele următoarele: „Se interzice registratorilor independenți de a efectua careva tranzacții în privința acțiunilor debitorului, dacă au fost depistate până la executarea dispozitivului hotărârii sus menționate".

La fel indică că, prin încheierea privind primirea documentului executoriu spre executare și intentarea procedurii de executare nr. 0*****din 01.11.2019 (f.d.a. 134), emisă de către executorul judecătoresc Nicolae Pașa, s- a dispus printre altele următoarele: „Se interzice Registratorilor independenți să permită înstrăinarea sau gajarea eventualelor acțiuni ce-i aparțin cu dreptul de proprietate pârâtului SA „Ascom-Grup", c.f. 1002600006034 și *****, până la anularea măsurilor de asigurare, despre care fapt va fi informat suplimentar". Ca urmare, prescripția pârâtei privind înstrăinarea acțiunilor aferente participației calificate de 100%, deținută de către „Ascom-Grup" SA în capitalul social al Companiei de Asigurări „Garanție" SA, impune vădit la încălcarea interdicțiilor de înstrăinare, dispuse de către executorii judecătorești, ceea ce constituie componență de contravenție, conform următoarelor prevederi legale: art.22 alin.(1) lit. i) din Codul de executare, care stipulează că executorul judecătoresc este în drept: i) să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate; art.93 alin.(3) și (4) Cod de executare, care prevede că după aplicarea sechestrului, exercitarea oricăror drepturi ce rezultă din deținerea valorilor mobiliare nu se admite fără acordul executorului judecătoresc. Valorile mobiliare se expun de către executorul judecătoresc spre vânzare în modul stabilit de legislația privind piața de capital; art.319 alin. (1) Cod contravențional, care statuează că acțiunile (inacțiunile) persoanelor, care fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu se sancționează cu amendă de la 18 la 30 unități convenționale. Mai indică că, orice eventual act juridic privind înstrăinarea acțiunilor deținute de către „Ascom-Grup" SA în capitalul social al Companiei de Asigurări „Garanție" SA va fi

lovit de nulitate relativă, ceea ce rezultă expres din prevederile art. 344 alin. (1) Cod civil, care specifică că actul juridic prin care s-a dispus de un bun referitor la care, prin lege sau de instanța de judecată, sau de un alt organ abilitat, este instituită, în favoarea unor persoane, o interdicție cu privire la dispoziție poate fi declarat nul de instanța de judecată la cererea persoanelor în favoarea cărora este instituită interdicția. Constată că pârâta, fiind informată despre faptul aplicării sechestrului și interdicțiilor de înstrăinare, impune cu bună știință pe acționarul unic ,,Ascom-Grup" SA la săvârșirea acțiunilor ilegale și imposibile, ceea ce duce la nulitatea Hotărârii*****din 01.09.2022 (f.d.a. 98-105), în temeiul art. 141 alin.(2) Cod administrativ. Drept răspuns la aceste argumente, pârâta a menționat în Hotărârea ,,Referitor la Cererea prealabilă ,,Ascom- Grup SA" ***** din 26.09.2022 (f.d.a. 165-170), citează: ,,Complementar, în contradictoriu cu cele invocate de petent, prescripția dictată de lege poate fi executată, inclusiv prin aplicarea normelor art.77 din Codul de executare nr.443 din 24.12.2004". Susține că, pârâta consideră că ,,Ascom-Grup" SA are dreptul și posibilitatea reală să înstrăineze acțiunile sale deținute în capitalul social al Companiei de Asigurări ,,Garanție" SA fără încălcarea interdicțiilor și sechestrelor aplicate pe ele, ceea ce este absurd și denotă incompetența și rea-credință a Pârâtei la emiterea Hotărârii nr. 43/2din 01.09.2022 (f.d.a 98-105). În special, menționează că, schimbarea modului și a ordinii de executare a documentelor executorii (încheierilor executorilor judecătorești menționate mai sus), în condițiile prevăzute la art. 77 alin. (1) Cod de executare, se dispune doar în baza unui act judecătoresc (în cazul de față prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru). Însă, asemenea act judecătoresc, în cazul în care ,,Ascom-Grup" SA, creditorii și executorii judecătorești în cauză eventual ar fi fost de acord cu aceasta, nici nu poate fi dispus în interiorul termenului de 3 luni, stabilit de către pârâta pentru înstrăinarea acțiunilor respective, reieșind din situația actuală a numărului redus de judecători în exercițiul funcțiunii și graficul încărcat a dosarelor pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, ceea ce încă odată demonstrează reaua-credință a pârâtei. Reiterează faptul că, pentru schimbarea modului și a ordinii de executare este necesară în primul rând voința creditorului procedurii de executare, care nici nu a fost atras în procedura administrativă aferentă Hotărârii*****din 01.09.2022 (f.d.a. 98-105), din care cauză ,,Ascom-Grup" SA nu poate influența această voință a creditorului și, respectiv, nu poate executa prescripția de înstrăinare a acțiunilor deținute, așa cum invocă neîntemeiat pârâta. În același context, mai indică că, termenul respectiv de 3 luni, stabilit de către Pârâta pentru înstrăinarea de către ,,Ascom-Grup" SA a acțiunilor Companiei de Asigurări ,,Garanție" SA, nu este rezonabil, fiind contrar art.61 alin.(2) Cod administrativ, care impune luarea în considerare a circumstanțelor de fapt și de drept ale fiecărui caz în parte. Circumstanțele menționate supra și reaua-credință cu care a acționat pârâta la emiterea Hotărârii *****din 1.09.2022, determină să creadă că pârâta urmărește în realitate un scop fraudulos de a deposeda pe nedrept ,,Ascom-Grup" SA de acțiunile deținute în cadrul Companiei de Asigurări ,,Garanție" SA. Pentru a impune atingerea scopului urmărit, de deposedare a ,,Ascom-Grup" SA de acțiunile deținute în cadrul Companiei de Asigurări ,,Garanție" SA, pârâta a ales momentul intrării în vigoare la data de 01.09.2022 a modificărilor introduse în art. 23 din Legea nr. 192/1999 ,,Privind Comisia Națională a

Pieței Financiare”, introduse în baza Legii nr. 216/2022 din 21.07.2022, în vigoare din 05.09.2022, prin care s-a introdus alin. (1^1) în art. 23 cu următorul conținut: „Instituția suspendării nu se aplică în cazul contestării actelor Comisiei Naționale privind sancțiunile aplicate participantului la piața financiară nebancară referitoare la: c) măsurile de salvgardare adoptate în procesul de evaluare și supraveghere a calității acționarilor și a persoanelor cu funcții de conducere ale entității supravegheate”.

Consideră că, modificările în cauză, operate în Legea nr. 216/2022 din 21.07.2022, sunt neconstituționale și nu corespund interesului public esențial, fiind concepute numai cu scopul de a soluționa procesele pendinte examinate în instanțele judecătorești naționale într-o manieră avantajoasă pârâtei, invocă că, din materialele dosarului administrativ nu se constată vreun temei sau circumstanță care ar împiedica pârâta să inițieze și să finalizeze procedurile administrative aferente administrării speciale în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA, dar și aferente situației financiare a „Ascom-Grup” SA în perioada anilor 2020-2021. Or, pârâta a comunicat Hotărârea*****din 01.09.2022 către „Ascom-Grup” SA abia la 06.09.2022, adică lupă intrarea în vigoare la 05.09.2022 a modificărilor în respective la art. 23 din Legea nr. 192/1999, pentru a putea justifica imposibilitatea suspendării acestui act administrativ individual vădit ilegal. În același context susține că, urmează a fi apreciat faptul că pârâta a impus ilegal în repetate rânduri Companiei de asigurări „Garanție” SA, prin Hotărârea ***** din 21.05.2021, prin Hotărârea ***** din 26.04.2022 și prin hotărârea*****din 01.09.2022, executarea prescripției de formare a provizionului și deprecierea creanțelor, prescripția care nu a fost executată până în prezent și a fost contestată în procedura contenciosului administrativ (dosar examinat la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani nr. 3-1969/21 (2-21105373-12-3-14072021-1). Prin urmare, pârâta avea obligație să suspende din oficiu procedura administrativă în cauză, în conformitate cu art.81 alin.(1) Cod administrativ, ceea ce pârâta nu a făcut fără nici un motiv legal. Potrivit pct. 7 alin. 2) din Hotărârea*****din 01.09.2022, pârâta a impus administratorului special „identificarea unui evaluator independent și dispunerea realizării evaluare a bunurilor imobile ale asigurătorului”. Pârâta a impus ilegal efectuarea unei evaluări repetate a bunurilor imobile, ce aparțin companiei de Asigurări „Garanție” SA și din contul acesteia, ignorând propriile norme de evaluare prudențială a valorii activelor admise să acopere rezervele tehnice de asigurare, stipulată la pct.16^1 alin.3) al regulamentului terenurile și construcțiile se vor accepta la valoarea de piață a acestora la data de referință, evaluată cel puțin o dată la 3 ani de către o entitate de evaluare independentă autorizată în domeniul respectiv. Deci, pârâta urmărește în mod evident să micșoreze ilegal valoarea activelor companiei de Asigurări „Garanție” SA.

Cu referire la hotărârea CNPF*****din 01.09.2022 impune cedarea ilegală a proprietății private a SA „Ascom Grup” susține că, Constituția Republicii Moldova garantează în art. 46 dreptul de proprietate privată, iar art. 501 alin. (1) și (2) Cod civil prevede că proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii. Atestă că pârâta impune silit acționarului unic „Ascom-Grup” SA să

înstrăineze în termen de 3 luni acțiunile aferente participației calificate deținute în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA, adică impune silit cedarea proprietății sale, fără să motiveze interesul și scopul de utilitate publică în textul Hotărârii*****din 01.09.2022. Reieșind din faptul că „Ascom-Grup” SA nu poate executa obligația respectivă a pârâtei privind înstrăinarea acțiunilor, pârâta evident urmărește anularea acțiunilor respective, cu deprecierea artificială a activelor și vânzarea lor silită, adică impune cedarea silită a proprietății în cauză în condiții care nu pot fi avantajoase și echitabile pentru „Ascom-Grup” SA. Aici atenționează că, procedura de înstrăinare a acțiunilor anulate ale asigurătorului, în temeiul art. 29/1 alin. (5) din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări, precum modalitate/procedura de despăgubire a acestuia nu este reglementată nici prin legea specială, dar nici prin careva acte normative subordonate legii de către pârâta, aceasta din urmă, în cazul dat, fiind liberă să acționeze disproporționat, după bunul său plac. Mai mult ca atât, art.29/1 alin. (5) din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări acordă Pârâtei dreptul de a impune vânzarea acțiunilor doar deținătorul direct sau indirect de participate calificată, iar pârâta a impus ilegal aceeași obligație administratorului special (pct. 10 Hotărârii*****din 01.09.2022).

Notează că, administratorul special al CA „Garanție” SA a fost desemnat în această calitate la data ce 26.04.2022, prin Hotărârea ***** din 26.04.2022, fiind astfel obligat să prezinte pârâtei raportul respectiv până la data de 26.07.2022, ceea ce el nu a făcut, prezentându-l la data de 28.07.2022. Administratorul special a omis termenul legal de 3 luni, stabilit la art. 42^2 alin. (11) Legii nr. 407/2006 „Cu privire la asigurări” pentru prezentarea raportului pârâtei, iar conform art.62 alin.(2) Cod administrativ, termenele legale pot fi prelungite numai dacă acest lucru este stabilit expres de lege, însă, atât Legea nr. 407/2006, cât și Codul administrativ nu oferă nici administratorului special, dar nici pârâtei in asemenea drept pentru prelungirea termenului legal de prezentare a raportului în cauză, iar nerespectarea termenului legal, stabilit pentru efectuarea operațiunii administrative în cauză, atrage după sine, conform art. 21 alin. (1) Cod administrativ, ilegalitatea operațiunii și efectelor juridice ale acesteia. Aceste argumente, fiind invocate în cererile prealabile adresate pârâtei, au fost lăsate de către ultima fără nici un răspuns sau obiecție, fiind ignorate fără motivare.

În conformitate cu art. 42^2 alin. (12) Legii nr.407/2006 „Cu privire la asigurări”, Raportul administratorului special va conține cel puțin următoarele: a) măsurile întreprinse de la instituirea administrării speciale și efectele acestora; b) evaluarea perspectivelor de realizare, a costurilor și a beneficiilor aproximative ale posibilităților de remediere a situației financiare, inclusiv de restructurare, reorganizare, vânzare a activelor asigurătorului ('reasiguratorului) sau vânzare a asigurătorului (reasiguratorului), ori, după caz, de intentare a procedurii de insolvabilitate, inclusiv o determinare a valorii estimative a activelor ce ar putea fi valorificate în caz de declanșare a procedurii de insolvabilitate asigurătorului (reasiguratorului); c) recomandările privind măsurile de înlăturare a circumstanțelor și factorilor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării speciale, care pot include un plan de acțiuni detaliat constând în implementarea oricăror dintre măsurile prevăzute de prezenta lege pentru remedierea situației financiare a asigurătorului (reasiguratorului). Din textul Raportului

administratorului special al Companiei de Asigurări „Garanție” S.A. din 26.07.2022 (f.d.a. 11-26) se constată că acest raport nu corespunde cerințelor obligatorii de conținut, prevăzute expres la art. 42^2 alin. (12) Legii nr.407/2006. Or, administratorul special nu a raportat că el a întreprins careva măsuri concerte organizatorice, administrative, financiare și/sau de altă natură, efectele acestor măsuri, care ar duce la îmbunătățirea situației a Companiei de Asigurări „Garanție” S.A. după instituirea administrării speciale, nu a evaluat în nici un fel perspectivele de realizare, costurile și/sau beneficiile aproximative ale posibilităților de remediere a situației financiare a Companiei de Asigurări „Garanție” S.A., dar nici nu a specificat clar și explicit careva recomandări privind măsurile de înlăturare a circumstanțelor și factorilor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării speciale. Afirmă că Raportul administratorului special al Companiei de Asigurări „Garanție” S.A. din 26.07.2022 (f.d.a. 11-26) este lipsit de substanță analitică, fiind doar o dare de seamă fără conținut de analiză, întrucât el nu prezintă careva informații noi, sugestii, propunerii reale, care n-ar fi fost cunoscute pârâtei până la instituirea administrării speciale în cauză. Or, din rapoartele lunare prezentate de către Compania de Asigurări „Garanție” S.A. există suficiente informații și date, la care Pârâta are acces și fără a fi necesară instituirea administrării speciale, prin urmare, necesitatea administrării din start era compromisă. Aceste argumente, fiind invocate în cererile prealabile adresate pârâtei, au fost lăsate de către ultima fără nici un răspuns sau obiecție, fiind ignorate fără motivare.

Indică că, administratorul special nu a luat nici o măsură impusă de legea cu privire la asigurări si nu a executat prescripțiile impuse la instituirea administrării, încălcând astfel principiul eficientei. Conform art. 42^2 alin. (1) și (12) lit. a) al Legii nr. 407/2006 „Cu privire la asigurări”, administratorul special este obligat să realizeze un complex de măsuri administrative, financiare, juridice, organizatorice pentru eliminarea deficiențelor la administrarea asigurătorului, dar și să le raporteze Autorității de supraveghere la prezentarea Raportului peste 3 luni, menționând expres și efectele acestor măsuri.

Raportul administratorului special al Companiei de Asigurări „Garanție” SA din 26.07.2022 (f.d.a. 11-26) nu reflectă constatarea deficiențelor la administrarea anterioară (de până la administrarea specială), dar nici nu reflectă luarea măsurilor necesare și posibile în vederea îmbunătățirii situației Companiei de Asigurări „Garanție” SA. Constată că, administratorul special în cauză nu a luat nici o măsură administrativă, financiară, juridică sau organizatorică concretă, precum și nu le-a raportat (cu sau fără efectele) pârâtei, contrar prevederilor art. 42^2 alin. (11) lit. a) al Legii nr.407/2006. Se mai constată că, administratorului special al Companiei de Asigurări „Garanție” S.A. nu a executat prescripțiile impuse prin Hotărârea CNPF ***** din 26.04.2022, contestate de Compania de Asigurări „Garanție” SA în procedura contenciosului administrativ (dosarul nr. 3-1969/21 (2-21105373-12-3-14072021-1), iar în prezent aceleași prescripții repetat au fost impuse ilegal, în baza pct.6 al Hotărârii*****din 01.09.2022, persoanei cu funcție de răspundere a Companiei de Asigurări „Garanție” SA. Din conținutul Raportului administratorului special al CA „Garanție” SA din 26.07.2022 rezultă că activitatea administratorului special al Companiei de Asigurări „Garanție” SA a fost una vădit ineficientă întrucât s-a redus doar la prezentarea Pârâtei a datelor contabile (anterior

cunoscute din rapoartele prezentate) și statistice actualizate la 30.06.2022, nefiind propuse careva măsuri de îmbunătățire a situației financiare/remedierea Asigurătorului. Mai precizează că, unul din principiile procedurii administrative este principiul eficienței, prevăzut la art. 28 alin. (1) Cod administrativ, care dispune că procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Ignorând prevederile cadrului normativ menționat supra, pârâta a dispus repetat și ilegal, conform pct.6 din Hotărârea *****din 01.09.2022 „Cu privire la CA „Garanție" SA", executarea aceloraşi prescripții deja persoanei cu funcție de răspundere a acesteia din urmă, ceea ce indică direct la caracterul ineficient al administrării speciale anterioare timp de 4 luni.

Indică că, ineficiența administrării speciale, instituită în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție" SA s-a confirmat prin faptul emiterii de către pârâta a Hotărârii nr. 49/1 din 26.09.2022 (f.d.a. 147-148), întrucât pârâta a dispus revocarea administratorului special al Companiei de Asigurări „Garanție" SA, *****, desemnând în această calitate pe Silvia Tudoreanu. Drept temei pentru emiterea Hotărârii nr. 49/1 din 26.09.2022 pârâta a invocat un temei fictiv, citează: „Luând act de volumul de lucru și complexitatea activităților subdiviziunii structurale în cadrul căreia este angajat dl *****". Conform organigramei CNPF, ***** este conducătorul Secției petiții al Departamentului asigurări. Din datele statistice disponibile pe site-ul cnpf.md reține că volumul sau complexitatea activității curente al Secției petiții în cauză nu s-a schimbat în luna septembrie-octombrie 2022. Respectiv, temeiul invocat de către pârâta pentru revocarea lui ***** este vădit unul fictiv, cauza adevărată a revocării fiind ineficiența activității sale, ceea ce pârâta nu poate recunoaște deschis pentru că poartă răspundere directă pentru aceasta. Însă, ineficiența administrării speciale în perioada 26.04.2022-01.09.2022 a provocat un prejudiciu material direct atât Companiei de Asigurări „Garanție" SA, cât și acționarului său unic - „Ascom-Grup" SA. Aceste argumente, fiind invocate în cererile prealabile adresate pârâtei, au fost lăsate de către ultima fără nici un răspuns sau obiecție, fiind ignorate fără motivare. Prin administrarea specială ineficientă s-a cauzat prejudiciul material direct asigurătorului, iar hotărârea*****din 01.09.2022 creează un pericol iminent pentru un prejudiciu ireparabil.

Conform art. 35 Cod administrativ, autoritățile publice și persoanele fizice care le reprezintă răspund, după caz, penal, contravențional, civil sau disciplinar pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare activității administrative, în condițiile legii. „Ascom-Grup" SA, în calitatea sa de fondator și acționar unic al Companiei de Asigurări „Garanție" SA, reieșind din argumentele menționate mai sus la pct. 1)-3), invocă cauzarea prejudiciului material considerabil, care urmează a fi recuperat din contul persoanelor vinovate de ilegalitățile admise din partea Pârâtei, inclusiv cu adresarea la CEDO. Explică că, administrarea specială, introdusă ilegal în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție" SA, a cauzat deja prejudiciul material direct în mărimea de cel puțin 160 000,0 lei (remunerația administratorului special în perioada 26.04.2022 - 01.09.2022, cheltuielile de înregistrare/reînregistrare a administratorilor la ASP, înregistrarea specimenelor de semnarea, eliberarea extraselor la ASP ș.a.), dar și prejudiciul reputației profesionale a Companiei de Asigurări „Garanție" S.A. (prin

pierderea clienților și refuzul c e a continua colaborarea) și sub forma venitului ratat, care urmează a fi evaluat definitiv în viitor, la momentul încetării administrării speciale și/sau finalizarea controlului judecătoresc. Indică că, va urmări și va insista consecvent la recuperarea tuturor prejudiciilor cauzat în urma acțiunilor vădit ilegale, în conformitate cu legislația în vigoare. Înstrăinarea acțiunilor deținute de către acționarului unic „Ascom-Grup" SA în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție" SA, impusă ilegal în baza pct.9 din Hotărârea *****din 01.09.2022, creează un pericol iminent și ireparabil pentru „Ascom-Grup" SA și nu este o măsură administrativă legală, eficientă și proporțională scopului nobil chipurile urmărit de către Pârâta (interesul public, drepturile și interesele păgubiților).

Cu referire la prelungirea ilegală a termenului stabilit de lege pentru examinarea raportului administratorului special, indică că, conform art. 42^2 alin. (13) al Legii nr. 407/2006 „Cu privire la asigurări", în termen de 15 zile lucrătoare la primirea raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere poate, în funcție de circumstanțe, să hotărască următoarele: a) cu privire la oportunitatea și perioada de menținere a administrării speciale; b) cu privire la aprobarea recomandărilor înaintate, aprobarea planului propus, cu sau fără modificări.

Prin Hotărârea *****din 16.08.2022, pârâta a dispus următoarele: 1. Se conexează procedurile administrative inițiate aferent Raportului administratorului special și corespunderii acționarului „Ascom-Grup" SA; Se prelungește, cu 15 zile, procedura administrativă, până la 02.09.2022; Se notifică CA „Garanție" SA și SA „Ascom-Grup" despre conexarea procedurilor administrative și despre prelungirea termenului general al acesteia;

Constată că, la emiterea Hotărârii *****din 16.08.2022 și a Hotărârii*****din 01.09.2022, pârâta a încălcat termenul legal de 15 zile lucrătoare, stabilit la art. 42^2 alin. (13) al Legii nr. 407/2006 pentru examinarea și luarea unei decizii pe marginea Raportului administratorului special din 26.07.2022, iar conform art. 62 alin (2) Cod administrativ, termenele legale pot fi prelungite numai dacă acest lucru este stabilit expres de lege. Însă, Legea nr. 407/2006 și Codul administrativ nu pârâtei un asemenea drept, care ar permite prelungirea termenului legal pentru examinarea și luarea unei decizii pe marginea raportului administratorului special, iar nerespectarea termenului legal, stabilit pentru efectuarea operațiunii administrative în cauză, atrage după sine, conform art. 21 alin. (1) Cod administrativ, ilegalitatea operațiunii și a deciziei, lipsindu-le de efecte juridice.

Referitor la, ilegalitatea soluției de menținere a administrării speciale, fără indicarea termenului menționează că, aceleași prevederi ale art. 42^2 alin. (13) al Legii nr. 407/2006 „Cu privire la asigurări", acordă pârâtei dreptul de a menține administrarea specială instituită în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție" SA, cu indicarea termenului (perioadei) de menținere a acesteia: (1) .... autoritatea de supraveghere poate, în funcție de circumstanțe, să hotărască următoarele: a) cu privire la oportunitatea și perioada de menținere a administrării speciale.

Astfel, norma de drept art.42^2 alin.(13) lit. a) din Legea nr.407/2006, în coroborare cu art. 61 Cod administrativ, acordă dreptul pârâtei să stabilească un termen suplimentar

rezonabil pentru menținerea administrării speciale în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” S.A., cu indicarea expresă a perioadei de menținere a acesteia, însă doar cu condiția motivării acestei decizii de menținere și prelungire a termenului. La caz constată că, pct. 3 din Hotărârii*****din 01.09.2022, pârâta a dispus menținerea administrării speciale în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA pe o perioadă nedeterminată, fără să motiveze cumva această decizie, contrar art. 118 alin. (1)-(3) Cod administrativ. Or, din Raportul administratorului special este clar că problema legală de înlăturarea deficienților financiare și majorarea activelor poate fi realizată doar de către acționarul „Ascom-Grup” SA însă, lipsa motivării duce la ilegalitatea acestei soluții administrative și o lipsește de efecte juridice.

Suplimentar indică că, pârâta a impus ilegal în repetate rânduri Companiei de Asigurări „Garanție” SA, prin Hotărârea ***** din 21.05.2021, prin Hotărârea ***** din 26.04.2022 și prin Hotărârea*****din 01.09.2022, prescripția de formare a provizionului și deprecierea creanțelor, prescripția care a fost contestată în procedura contenciosului administrativ (dosar examinat la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani nr.3-1969/21 (2-21105373-12-3-14072021-1).

Mai indică că, prin Hotărârea*****din 01.09.2022 pârâta a impunerea repetat aceeași prescripție privind formarea provizionul și deprecia creanțelor, unei persoane necunoscute și neidentificabile, ceea ce confirmă odată în plus caracterul ineficient al administrării speciale în perioada 26.04.2022-01.09.2022, întrucât aceste prescripții urmau a fi executate chiar de către administratorul special desemnat.

Or, după emiterea Hotărârii ***** din 21.05.2021, care nu a fost executată de către Compania de Asigurări „Garanție” S.A. pentru că acest act administrativ a fost supus controlului de legalitate în instanță de judecată, nu a existat ca atare nici necesitatea și/sau temeiuri pentru a impune repetat de către pârâta încă de două ori aceeași prescripție de a forma provizionul și de a deprecia creanțele Companiei de Asigurări „Garanție” S.A., ceea ce a avut loc la emiterea Hotărârii nr.15/1 din 26.04.2022 și Hotărârii *****din 01.09.2022. În acest sens Codul administrativ prevede în art. 171 alin.(1) și (2) că actele administrative individuale se execută de către autoritatea publică care a emis actul administrativ individual, iar art. 179 din același Cod reglementează expres măsurile coercitive care ar putea fi folosite de către pârâta pentru a impune executarea Hotărârii nr.29/1 din 21.05.2021 și anume: realizarea prin substituire, amenda de constrângere și exercitarea nemijlocită a constrângerii.

Subsecvent mai face trimitere și la art.180 alin. (1) Cod administrativ acordă dreptul de a impune executarea obligației rezultate din actul administrativ individual în baza realizării prin substituire doar autorității publice emitente și, ca urmare, administratorul special nu avea dreptul de a impune pe altcineva să execute prescripțiile din Hotărârea nr.15/1 din 26.04.2022 de a forma provizionul și de a deprecia creanțele. Or, el însuși, conform art. 42^2 alin. (9) al Legii nr.407/2006, are atribuții depline de a conduce, gestiona și controla asigurătorul, adică el însuși poate și trebuie să realizeze acele măsuri/prescripții impuse de către pârâta. La rândul său, pârâta nu avea dreptul de a impune repetat obligația de a forma provizionul și de a deprecia creanțele unei persoane necunoscute și neidentificabile al Companiei de Asigurări „Garanție” SA, lipsind

subiectul raportului juridic administrativ, iar executarea se realizează, conform art. 171 alin.(2) Cod administrativ, de către autoritatea publică care a emis actul. Mai mult ca atât, pentru a impune careva prescripții printr-un act administrativ individual defavorabil oricărei persoane, Pârâta întâi de toate era obligată să atragă acea persoană în procedura administrativă în cauză, conform prevederilor art.44 alin.(3) și (4) Cod administrativ, care specifică clar că autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Fiecare participant participă în cadrul procedurii administrative în mod independent față de ceilalți participant. La caz indică că, asemenea operațiuni administrative de atragere a persoanelor a căror drepturi ar putea fi afectate prin Hotărârea*****din 01.09.2022 prin executarea prescripție menționate în pct.6 nu s-au întreprins și, ca urmare, prescripția în cauză este una vădit ilegală.

Noul administrator special al Companiei de Asigurări „Garanție" S.A., Silvia Tudoreanu, desemnată de către pârâta în baza Hotărârii nr. 49/1 din 26.09.2022, a impus repetat pe Contabilul-șef al Companiei de Asigurări „Garanție" SA să formeze provizionul și să deprecieze creanțele, ceea ce a dus la demisionarea acestuia, fără executarea indicațiilor ilegale.

Cu referire la nesoluționarea cererii de acordare a termenului șl încălcarea dreptului la apărare â acționarului unic SA „Ascom Grup" indică că, prin notificarea ***** din 08.08.2022 (f.d.a. 39) pârâta a notificat „Ascom-Grup" SA despre inițierea procedurii administrative aferente examinării Raportului administratorului special din 26.07.2022, specificând următoarele, citează: „în cazul existenței aspectelor ce necesită a fi aduse la cunoștință autorității, or în eventualitatea în care considerați oportună expunerea de poziție pe marginea subiectului vizat, sunteți în drept să interveniți în acest sens în adresa CNPF, până la data de 11.08.2022, ora 12:00".

Ca răspuns la notificarea *****din 08.08.2022, „Ascom-Grup" SA a depus la data de 11.08.2022 scrisoare din 10.08.2022 (f.d.a. 40), prin care a informat pârâta despre măsurile ce vor fi luate în vederea executării prescripțiilor, dar și angajamentul de a suplini activele Companiei de Asigurări „Garanție" SA cu cel puțin 3 000 000,00 lei, până la sfârșitul trimestrului IV al anului curent.

Prin aceeași scrisoare din 10.08.2022 „Ascom-Grup" SA a solicitat pârâtei, în temeiul art.62 alin.(1) Cod administrativ, acordarea de timp suficient pentru a executa integral și benevol toate prescripțiile și indicațiile primate. Această cerere/solicitare privind acordarea/prelungirea termenului nu a fost examinată în fond de către Pârâta, contrar prevederilor art.64 alin.(1) și art.68 lit. b) Cod administrativ. Prin cerere nr. 26 din 12.08.2022 (înregistrată cu *****, f.d.a. 42-43) „Ascom-Grup" SA a solicitat pârâtei suspendarea procedurii administrative, aferente examinării Raportului administratorului special al CA „Garanție" SA din 26.07.2022, acordarea accesului la materialele dosarului administrativ, inițiat în vederea examinării Raportului administratorului special, eliberarea unei copii autentificate de pe Raportul în cauză și oferirea unui termen pentru prezentarea obiecțiilor motivate ale „Ascom Grup" SA acestui raportului.

Prin cerere f/n din 15.08.2022 (înregistrată cu nr.5692, f.d.a. 44) „Ascom-Grup" SA a solicitat pârâtei suspendarea procedurii administrative, aferente examinării situației

financiare a „Ascom Grup” SA și acordarea unui termen rezonabil (5-10 zile) pentru prezentarea poziției și probelor. Conform actului cu privire la accesul la dosarul administrativ din 01.09.2022, pârâta a acordat efectiv accesul reprezentantului „Ascom-Grup” SA la materialele procedurilor administrative în cauză la data de 01.09.2022, ora 10:45, adică chiar în ziua emiterii Hotărârii*****din 01.09.2022, și pct. 1 din Hotărârea*****din 01.09.2022, pârâta a respins cererea nr. 26 din 12.08.2022 (înregistrată cu nr.5687) și cererea f/n din 15.08.2022 (înregistrată cu *****). Menționează că, la stabilirea termenelor, conform art.61 Cod administrativ, pârâta a fost obligată să se bazeze pe principiul acordării termenelor rezonabile, coroborat cu necesitatea asigurării posibilității efective și nu iluzorii pentru „Ascom Grup” SA de a participa la toate etapele procedurii administrative în cauză, în vederea respectării art.21 alin.(3) și art. 40 din Codul administrativ. Prin aceasta pârâta a admis încălcări grave ale procedurii administrative, drepturile și interesele legitime ale „Ascom-Grup” SA, inclusiv dreptul la apărare, garantat de art.40 alin.(1) Cod administrativ.

Mai susține că, caracterul fictiv al procedurii administrative aferente examinării situației financiare a SA „Ascom Grup”, la 01.08.2022 Departamentul asigurări al CNPF a efectuat controlul din oficiu, examinând situația financiară a acționarului semnificativ „Ascom-Grup” SA, prezentând Pârâtei Analiza din oficiu din 01.08.2022 (f.d.a. 30-33). Despre inițierea acestei proceduri administrative, aferente examinării situației financiare a „Ascom-Grup” SA am fost informați prin notificarea nr.04-5/2088 din 11.08.2022, adică peste 11 zile. Prin aceeași notificare pârâta oferit la „Ascom-Grup” SA termenul pentru expunerea poziției până la data de 16.08.2022, adică a acordat termen doar de 02 zile lucrătoare (în perioada masivă a concediilor anuale). Atestă că, pârâta acordă termeni vădit nerezonabili de 1-3 zile lucrătoare, procedând formal, neavând intenția de acorda posibilitatea efectivă și nu iluzorie pentru „Ascom Grup” SA de a participa la toate etapele procesului administrativ în cauză.

În continuare indică că toată această procedură administrativă, aferentă examinării situației financiare a acționarului semnificativ „Ascom-Grup” SA este una fictivă, întrucât situația a fost demult examinată și reflectată de către pârâta chiar în Hotărârea nr.15/1 din 26.04.2022 cu privire la administrarea „Garanție” SA. Astfel, Hotărârea*****din 01.09.2022 confirmă în sine ilegalitatea introducerii administrării speciale în baza Hotărârii ***** din 26.04.2022, pentru că administrarea specială în cauză nu putea în nici un fel îmbunătăți situația financiară a Companiei de Asigurări „Garanție” SA, fără implicarea acționarului său unic „Ascom Grup” SA, fapt invocat expres în cererea de chemare în judecată, depusă la data de 23.06.2022, prin care a fost contestată în procedura contenciosului administrativ Hotărârea nr.15/1 din 26.04.2022 (dosar nr. 3-1535/22). Chiar și textul de motivare, expus în Hotărârea*****din 01.09.2022, coincide cu textul de motivare din Hotărârea ***** din 26.04.2022 (fila 3-4), nefiind examinate și/sau constatate careva circumstanțe sau fapte noi privind situația financiară a acționarului „Ascom-Grup” SA.

Totodată, din textul Hotărârii*****din 01.09.2022 observă că el este dedicat totalmente situației acționarului „Ascom-Grup” SA, iar în conținutul său lipsesc ca atare careva aspecte legate de examinarea s-a. Raportul administratorului special al Companiei

de Asigurări „Garanție” SA din 26.07.2022 putea fi examinat de către pârâta doar în termenul legal de 15 zile, adică până la data de 12.08.2022, fără inițierea fictivă a altei proceduri separate cu mimarea respectării drepturilor „Ascom-Grup” SA. Respectiv, scopul acestei proceduri fictive nu a fost examinarea reală a situației financiare a „Ascom-Grup” SA, ci a fost altul decât cel declarat (cel fictiv). Consideră că, pârâta avea scopul de a atrage „Ascom Grup” ȘA în procedura aferentă examinării Raportului administratorului special al Companiei de Asigurări „Garanție” SA din 26.07.2022, doar pentru a putea aplica ilegal față de „Ascom-Grup” SA măsurile administrative disproporționale și de a-i deposeda ilegal de acțiunile sale deținute în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA prin obligația ilegală de a le vinde. Reclamantul observă că instituirea administrării speciale este cea mai severă soluție administrativă, care ar putea fi aplicată conform art. 29/1 alin. (5) al Legii nr. 407/2006 și care la momentul emiterii Hotărârii CNPF*****din 01.09.2022 deja a fost aplicată prin Hotărârea ***** din 26.04.2022. Pârâta mai întâi a aplicat cea mai severă măsură administrativă posibilă, instituind administrarea specială în cadrul în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA, iar când această administrare specială s-a dovedit a fi ineficientă și vădit ilegală, pârâta discreționar, nemotivat și concomitent a aplicat toate măsurile administrative, lipsind „Ascom-Grup” SA de dreptul de a convoca adunări și propune persoane cu funcție de răspundere, dreptul care și până acum au fost practic excluse, conform art. 42 alin. (6) și (7) al Legii nr. 407/2006 „Cu privire la asigurări”. Exercitarea unui drept discreționar, conform art. 29 și art. 118 alin. (2) și (3) Cod administrativ, poate avea loc de autoritatea emitentă doar cu respectarea principiului de proporționalitate și doar cu condiția motivării complete a actului individual defavorabil, cu indicarea de fapt și de drept a temeiurilor în baza cărora s-a optat între mai multe soluții posibile aplicate. Din conținutul Hotărârii*****din 01.09.2022 observă că pârâta nu a găsit de cuviință să motiveze cumva temeiurile de fapt și de drept în baza cărora s-a ajuns la concluzia privind necesitatea impunerii acționarului unic „Ascom-Grup” SA (pct. 9) să înstrăineze în termen de 3 luni acțiunile aferente participației calificate deținute în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA, în special dacă s-ar lua în seamă concluzia expusă de către administratorul special privind „lipsa pericolului eminent de 8-12 luni pentru sustenabilitatea asigurătorului”.

Lipsa motivării sau motivarea contradictorie, care echivalează cu lipsa motivării, duce în sine la ilegalitatea soluțiilor administrative impuse prin Hotărârea*****din 01.09.2022.

Prin menținerea ilegală pe perioadă nedeterminată a administrării speciale în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA, dispusă prin Hotărârea CNPF*****din 01.09.2022, pârâta a impus ilegal Companiei de Asigurări „Garanție” SA cheltuielile de remunerare a administratorului special în mărime de 3,5 salarii medii lunare per sectorul asigurări (circa 40 000,00 lei pe lună), ceea ce a încălcat dreptul de proprietate al Companiei de Asigurări „Garanție” SA și indirect al acționarului unic „Ascom Grup” SA, dreptul de proprietate fiind apărat de art.46 din Constituția RM și art.1 din Protocolul nr. 1 al CEDO.

Prin instituirea administrării speciale și menținerea acesteia în baza Hotărârea

CNPF*****din 01.09.2022, acționarul unic „Ascom-Grup” SA a fost lipsit neîntemeiat de dreptul de a gestiona/administra Compania de Asigurări „Garanție” SA, întrucât au fost suspendate toate drepturile acordate acționarului, în baza art. 21 alin.(1) din Legea nr. 1134/1997 „Privind societățile pe acțiuni” și anume: a) să participe la adunările generale ale acționarilor, să aleagă și să fie ales în organele de conducere ale societății; să ia cunoștință și să facă copii de pe documentele societății, accesul la care este prevăzut de prezenta lege, de statut sau de regulamentele societății; să primească dividendele anunțate în corespundere cu clasele și proporțional numărului de acțiuni care îi aparțin; să exercite alte drepturi prevăzute de prezenta lege sau de statutul societății.

Obligația impusă de către pârâta acționarului unic „Ascom Grup” SA de a înstrăina în termen de 3 luni acțiunile deținute în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” S.A. încalcă dreptul de proprietate al „Ascom Grup” SA, dreptul care este garantat și inviolabil, fiind apărat de art. 46 al Constituției RM, art. 17 al CEDO, art. 1 din Protocolul nr. 1 al CEDO și art. 501 alin. (1) Cod civil.

Mai face referire la cererea acționarului unic SA „Ascom Grup” privind suspendarea executării hotărârii CNPF*****din 01.09.2022. Scopul instituit de lege a operațiunii de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, constă în oferirea unei protecții provizorii drepturilor și intereselor persoanei prin aplicarea unor măsuri de urgență menite să preîntâmpine survenirea iminentă a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în privința căruia există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia. Prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare. Pentru rezumare enumeră pe scurt încălcările prima facie invocate la emiterea Hotărârii CNPF *****din 01.09.2022: ilegalitatea prescripției impusă în pct. 9 al Hotărârii*****din 01.09.2022, care impune la săvârșirea faptei contravenționale sau penale (infracțiunii); ilegalitatea soluției (nemotivate) de menținere a administrării speciale în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA fără indicarea perioadei; lipsa temeiurilor ca atare pentru instituirea și menținerea administrării speciale în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA; ineficiența administrării speciale introduse în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA; impunerea ilegală și repetată a prescripției de formare a provizionului și deprecierea creanțelor; încălcarea termenului pentru prezentarea raportului administratorului special și neaprobarea raportului în cauză; necorespunderea raportului administratorului special cerințelor de conținut, impuse de Legea cu privire la asigurări; neluarea de către administratorii speciali a măsurilor impuse de Legea cu privire la asigurări; cauzarea prejudiciului material real prin administrarea specială ineficientă și crearea unui (pericol iminent și ireparabil prin impunerea înstrăinării acțiunilor deținute în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA; prelungirea ilegală a termenului stabilit de lege pentru examinarea raportului administratorului special până la 02.09.2022; caracterul fictiv al procedurii administrative aferentă situației financiare a acționarului unic și urmărirea scopului ilegal de deposedare

a acestuia de acțiunile deținute în cadrul Companiei de Asigurări „Garanție” SA; nesoluționarea cererii de acordare a termenului, stabilirea unor termeni nerezonabili, încălcarea dreptului la apărare; - caracterul discreționar și nemotivat al actului administrativ individual defavorabil; - nesuspendarea ilegală a procedurii până la verificarea legalității actelor și prescripțiilor în cauze civile pendinte.

Ca urmare, toate încălcările, argumentele și circumstanțele menționate supra în fiecare compartiment separat și luate în cumul, constituie pentru instanța de judecată prima facie suspiciuni suficiente și rezonabile (chiar vădite și incontestabile) și care nu se referă la fondul cauzei, care pun la îndoială legalitatea Hotărârii*****din 01.09.2022 și care impun suspendarea executării acestui act administrativ individual defavorabil. În același context, menționăm că prevederile alin. (1^1) din art. 23, introdus în baza Legii nr. 216 din 21.07.2022, în vigoare din 05.09.2022, nu sunt aplicabile acestui caz, din două considerente; aceste prevederi sunt neconstituționale; și prevederile în cauză nu pot fi aplicate retroactiv, dreptul de a solicita suspendarea a apărut până la intrarea în vigoare a modificărilor respective.

Reiterează că, în art. 23 din Legea nr. 192 din 12.11.1999 „Privind Comisia Națională a Pieței Financiare”, au fost introduse modificări, în baza Legii nr. 216 din 21.07.2022, în vigoare din 05.09.2022, fiind introdus alin. (1/1) cu următorul conținut: „Instituția suspendării nu se aplică în cazul contestării actelor Comisiei Naționale privind sancțiunile aplicate participantului la piața financiară nebancară referitoare la: c) măsurile de salvgardare adoptate în procesul de evaluare și supraveghere a calității acționarilor și a persoanelor cu funcții de conducere ale entității supravegheate” în conformitate cu art. 171 alin. (4) Cod administrativ, actele administrative individuale sânt executorii din momentul survenirii obligativității lor. Respectiv, dreptul de a cere suspendarea executării actului individual defavorabil apare din momentul dobândirii caracterului executoriu al acestui act. În cazul de față, Hotărârea*****din 01.09.2022 a devenit executorie din momentul adoptării la 01.09.2022, adică până la introducerea modificărilor operate prin Legea nr. 216 din 21.07.2022, în vigoare din 05.09.2022. Conform art. 30 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Principiul neretroactivității legii este de rang constituțional și are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nici o derogare, și semnifică faptul că legea se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute, consumate (facta praeterita). Potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare a acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare, actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (facta pendentia). Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei (tempus regit actum).

Însă, faptul că pârâta a notificat Hotărârea*****din 01.09.2022 cu rea-credință către „Ascom-Grup” SA abia la data de 06.09.2022, nu lipsește „Ascom-Grup” SA de dreptul

de a cerere suspendarea executării lui, drept care a apărut până la comunicarea actului administrativ individual defavorabil și care nu a dispărut odată cu intrarea în vigoare la 05.09.2022 a Legii nr. 216 din 21.07.2022. Admiterea acestei cerințe privind suspendarea executării Hotărârii*****din 01.09.2022 impune obligarea IP „Agenția Servicii Publice” să introducă mențiunea în Registrul de stat al persoanelor juridice privind suspendarea funcției de administrator special al Companiei de Asigurări „Garanție” SA în privința lui Bîrsanu Viorel, dar și a mențiunii privind încetarea suspendării funcției de administrator al Companiei de Asigurări „Garanție” SA în privința lui Postolache Dorina. Or, în prezent în Registrul de stat al persoanelor juridice figurează informația că în prezent Compania de Asigurări „Garanție” SA este administrată/gestionată de către administratorul special Silvia Tudoreanu, funcția administratorului Postolache Dorina fiind suspendată. Până la rectificarea informației oficiale în cauză activitatea Companiei de Asigurări „Garanție” SA nu va putea fi reluată, iar suspendarea executării Hotărârii*****din 01.09.2022 neavând efecte juridice reale.

Susține că, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă - art. 29 Cod administrativ.

Solicită partea reclamantă SA „Ascom Grup”:

- anularea ca fiind nulă, ilegală și neîntemeiată a Hotărârii CNPF*****din 01.09.2022.

La 28 noiembrie 2022, din partea reclamantului a fost depusă cererea de concretizare a acțiunii.

În motivarea cererii de concretizare susține că, își concretizează cerințele „Ascom-Grup” SA, indicate în pct. 3 și 4 din cererea de chemare judecată, privind obligarea IP „Agenția Servicii Publice” să introducă mențiunile în Registrul de stat persoanelor juridice în privința datelor ce țin de administratorul Companiei de Asigurări „Garanție” SA, au fost înaintate doar ca cerințe/pretenții aferente cerinței privind suspendarea executării Hotărârii CNPF*****din 01.09.2022. Respectiv, odată cu respingerea cererii „Ascom-Grup” SA, privind suspendarea executării Hotărârii CNF*****din 01.09.2022, cerințele indicate în pct. 3 și 4 din cererea de chemare în judecată nu pot susținute în continuare și în această parte „Ascom-Grup” SA renunță la aceste cerințe (pct. 3 și 4). În conformitate cu art. 60 alin. (2/1) CPC și art. 211 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, „Ascom-Grup” SA, solicită: Anularea ca fiind nulă, ilegală și neîntemeiată a Hotărârii CNPF*****din 01.09.2022 și a decizi adoptate în procedura prealabilă - Hotărârea CNPF ***** din 26.09.2022.

La 01.03.2024, din partea reclamantului a fost depusă cererea de concretizare a acțiunii.

Solicită partea reclamantă „Ascom-Grup” SA:

- anularea ca fiind nulă, ilegală și neîntemeiată a Hotărârii CNPF *****din 01.09.2022 și a deciziei adoptate în procedura prealabilă - Hotărârea CNPF *****din

26.09.2022.

La 04.12.2022, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din partea pârâtului Comisia Națională a Pieței Financiare și Banca Națională a Moldovei, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 64-71, V-II).

În motivarea referinței pârâtul menționează că, pornind de la pretențiile reclamantului din cererea de chemare în judecată, CNPF precizează că prin Hotărârea contestată, printre altele, s-a dispus menținerea administrării speciale a SA „Garanție", suspendarea drepturilor SA „Ascom Grup" în limita pachetului de acțiuni ce constituie 100 la sută din numărul total al acțiunilor plasate de SA „Garanție" și înstrăinarea, de către acționar, în termen de 3 luni, a acțiunilor aferente participației calificate deținute.

În contextul incidenței art. 80 din Codul administrativ, CNPF s-a expus, în ansamblu, asupra Raportului administratorului și asupra corespunderii acționarului unic prevederilor imperative stabilite de Legea cu privire la asigurări nr. 407/2006 (Legea nr. 407/2006). Astfel, Hotărârea CNPF ***** a fost adoptată în cadrul a două proceduri administrative conexate în temeiul Hotărârii CNPF nr. 41/15/2022. Prin urmare, Hotărârea contestată vizează atât decizia CNPF aferentă Raportului administratorului special, cât și măsurile dispuse de CNPF în contextul situației financiare a „ASCOM-GRUP" SA.

Menționează că, conexarea procedurilor administrative constituie o operațiune administrativă menită, în principal, să eficientizeze activitatea administrativă a autorităților și să asigure o echivalență și continuitate logică a măsurilor întreprinse în virtutea interesului public urmărit, or, conexarea procedurilor nu anulează caracterul independent al capetelor examinate în cadrul procedurii administrative și, implicit, independența și divizibilitatea participanților Ia procedura administrativă și a pretențiilor pe care le pot înainta aceștia. în acest sens, participanții la procedura administrativă își mențin dreptul de intervenție și, corespunzător, de contestare, în limita componentei procedurii administrative care îi vizează nemijlocit și care determină potențiala sau reala existență a dreptului vătămat. Premisa respectivă se relevă și din examinarea sistemică a Codului administrativ, care, la art. 44 alin. (4), statuează că fiecare participant participă în cadrul procedurii administrative în mod independent față de ceilalți participanți. Independența, în acest sens, reclamă legătura cauzală strictă dintre actul de dispoziție al autorității și dreptul vătămat al participantului. în ipoteza contopirii drepturilor procedurale ale participanților în cadrul procedurilor administrative conexate, în mod abuziv și eronat, s-ar aroga unui participant posibilitatea de a interveni peste limita propriilor drepturi. În susținerea independenței participanților, în special, în contextul raportului dintre SA „Garanție" și acționarul său unic - SA „Ascom Grup", menționează că, prevederile art. 171 alin. (1) din Codul Civil, care stabilește că „Persoana juridică este subiectul de drept constituit în condițiile legii, având o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu și distinct, afectat realizării unui anumit scop conform cu legea, ordinea publică și bunele moravuri.". Totodată, art. 3 alin. (3) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni (Legea nr. 1134/1997) stabilește că „Societatea posedă cu

drept de proprietate bunuri care sânt separate de tunurile acționarilor și se trec în bilanțul ei independent". Complementar, art. 4 alin. (3) din aceeași lege prevede că „Societatea răspunde pentru obligațiile sale cu întregul patrimoniu ce îi aparține cu drept de proprietate". Astfel, pretențiile acționarului urmează a fi reținute doar prin prisma existenței dreptului vătămat al SA „Ascom Grup" ce rezultă, în exclusivitate, din măsurile dispuse față de acesta (suspendarea drepturilor și înstrăinarea acțiunilor), iar cu privire la afirmațiile parvenite (pct. III sbpct. 1-7 pag. 5-9 din cerere) ce vizează măsurile față de SA „Garanție", care nu afectează drepturile și interesele acționarului, urmează a se expune reprezentantul companiei, în special, în contextul în care, anume la cererea reclamantului, asigurătorul a fost atras în proces. Totuși pentru a nu admite inducerea în eroare a instanței prin afirmațiile invocate de reclamant, CNPF relevă că, drept temei pentru menținerea administrării speciale, în calitate de măsură aferentă companiei de asigurări, a constituit analiza Raportului administratorului special, iar măsurile dispuse față de acționar rezidă din neconformarea acestuia rigorilor legale. în acest context, contrar afirmațiilor eronate ale reclamantului, notează că, menținerea administrării speciale a fost decisă în temeiul art. 42/1 alin. (13), lit. a) din Legea nr. 407/2006, nefiind determinat acest fapt de necorespunderea acționarului semnificativ rigorilor legale. Astfel, deciziile CNPF aferente administrării speciale și măsurile complementare, nu comportă un caracter coercitiv față de SA „Ascom Grup", iar pretențiile pe marginea acestora nu reclamă existența unui drept vătămat al reclamantului. în context, este cert faptul că reclamantul nu a motivat și nu a probat încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept, în sensul art. 17 din Codul administrativ[2], or, nu poate fi sesizat dreptul vătămat al acționarului prin menținerea administrării speciale, argumentele invocate in acest sens reprezentând simpla nemulțumire a acestuia.

Întru susținerea celor menționate supra relatează că, prin prisma abordării contabile, conform rapoartelor financiare ale SA „Ascom Grup", acțiunile SA „Garanție" reprezintă o investiție financiară pe termen lung. Astfel, aceasta se raportează în limita valorii acțiunilor (care reprezintă capitalul social al asigurătorului), care nu este afectat în nici un mod de administrarea specială. Mai mult, anume acțiunile/inacțiunile acționarului au fost definitorii pentru situația precară a SA „Garanție".

Menționează că, urmare a constatărilor din Raportul administratorului special, CNPF, în temeiul art. 42/2 alin. (13) lit. a), a decis oportunitatea menținerii administrării speciale, cu prezentarea Raportului administratorului special până la data de 01.11.2022. În acest sens, menționează că pretinsele încălcări ale drepturilor acționarului societății în privința căreia a fost instituită/menținută administrarea specială nu determină repercusiuni și nici nu constituie impedimente asupra activității propriu-zise a asigurătorului (și a acționarului), ceea ce denotă imposibilitatea identificării unui drept vătămat, or, respectarea legislației constituie o condiție sine qua non a prestării serviciilor de asigurare. Totodată, administrarea specială și menținerea acesteia, a priori, nu poate fi interpretată ca ingerință în activitatea asigurătorului sau ca vătămare a drepturilor companiei ori a acționarilor acestuia. Administrarea specială este o măsură ce se aplică în strictă conformitate cu prevederile legale și în scopuri determinate expres (eliminarea deficiențelor la administrarea asigurătorului (reasiguratorului) și a patrimoniului art. 42/2

alin. (1) din Legea nr. 407/2006).

Existența unui drept vătămat reclamă o ingerință concretă și cuantificabilă a autorității în drepturile celui care pretinde încălcarea, iar simpla invocare a unui drept vătămat nu corespunde rigorilor legale pentru a constitui temei de anulare a hotărârii contestate.

De asemenea, întru susținerea lipsei dreptului vătămat, relatăm că menținerea administrării speciale este o măsură provizorie, iar dreptul de proprietate asupra acțiunilor SA „Ascom Grup" nu este vizat în niciun fel prin pct. 1-7 din Hotărârea contestată. Totodată, măsurile dispuse față de SA „Garanție", stabilite în pct. 1-7 din Hotărârea CNPF *****, nu reclamă careva -repercusiuni asupra valorii contabile a investiției raportate de către acționar. Astfel, argumentele reclamantului referitoare la alte aspecte decât cele aferente măsurilor dispuse de către CNPF cu privire la suspendarea drepturilor și expunerea la vânzare a acțiunilor deținute de SA „Ascom Grup" (pct. 8-11 din Hotărârea contestată) au pot fi reținute, din motivul lipsei dreptului vătămat în privința acestora. Susține că, pretinsa lezare a drepturilor prin administrarea specială invocate de către reclamant constituie, o ingerință în independența funcțională și instituțională a CNPF și vine în contradicție cu obiectivele și scopurile pentru care o asemenea autoritate este instituită.

Astfel, în ipoteza în care scopul administrării speciale nu implică vreun drept vătămat, se relevă că argumentele aduse în Cererea de chemare in judecată indică, în principal, asupra contestării atribuțiilor autorității de supraveghere. Mai mult, argumentele invocate de reclamant sunt îndreptate, în principal, în vederea demonstrării pretinselor ilegalități ale Raportului administratorului special. Pornind de la prevederile art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, care stabilesc că „Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ...", afirmațiile reclamantului cu privire la Raportul administratorului special (pct. 1 alin. 1) - alin. 7) din Cererea de chemare in judecată), nu doar că nu vizează drepturile acționarului, dar și nu constituie temeiuri de ilegalitate a Hotărârii CNPF *****, fapt ce excede cadrul legal predestinat prezentei acțiuni în contencios. Pornind de la cele expuse pârâtul relevă că doar măsurile dispuse la pct. 8-11 din Hotărârea contestată vizează patrimoniul acționarului, ceea ce determină existența dreptului vătămat. Prin urmare, CNPF se va expune doar asupra argumentelor invocate de reclamant ce vizează măsurile dispuse față de SA „Ascom Grup" (pct. I, pct. II, pct. III sbpct. 8-10 din cererea de chemare în judecată).

Cu referire la prescripțiile indicate la pct. 8 și pct. 9 din Hotărârea contestată, susține că, anual, CNPF demarează procedura de analiză a corespunderii acționarilor semnificativi ai companiilor de asigurări exigențelor legale (art. 29 alin. (2) din Legea nr. 407/2006 și Regulamentul privind cerințele față de acționarii semnificativi ai asigurătorilor/reasiguratorilor și condițiile față de deținerea participațiilor calificate în capitalul social al asigurătorului/reasiguratorului (anexa nr. 2 la Hotărârea CNPF nr. 13/3/2008)). În acest sens, asigurătorii licențiați în Republica Moldova, inclusiv SA „Garanție", au recepționat solicitarea nr. 04-5/1820 din 14.07.2022 aferentă prezentării informațiilor cu privire la acționarii semnificativi. în acest sens, SA „Garanție" a

prezentat situația financiară a reclamantului pentru perioada de 01.01.2021 - 31.12.2021. În contextul carențelor constate în cadrul documentelor prezentate (menționate în Hotărârea contestată), CNPF a inițiat o analiză din oficiu. în contextul art. 6 din Codul administrativ, analiza din oficiu, în calitate de instrument de realizare a procesului de monitorizare periodică a activității acestora, nu constituie în sine o procedură administrativă. Or, procedura administrativă este activitatea autorităților publice îndreptată spre exterior, iar analiza din oficiu reprezintă o acțiune internă, constatările căreia pot servi drept temei pentru inițierea unei proceduri administrative. în susținerea celor expuse, se vor reține prevederile art. 20 alin. (5) din Legea nr. 192/1998 - Examinarea rapoartelor prezentate de participanții profesioniști constituie supraveghere continuă a pieței și nu necesită inițierea unei proceduri administrative. Procedura administrativă aferentă examinării rapoartelor participantului profesionist se inițiază numai în cazurile în care, ca urmare a analizei raportului, se atestă indici ai nerespectării cadrului normativ conex sau necesitatea prezentării unor explicații adiționalei Totodată, se reține că procedura administrativă aferentă analizei situației financiare a reclamantului a fost inițiată prin notificarea nr. 04-5/2088 din 11.08.2022, fiind solicitate explicațiile de rigoare. În acest context, afirmația SA „Ascom Grup" precum că „procedura administrativă [...] este una fictivă, întrucât situația a fost demult examinată și reflectată chiar în Hotărârea CNPF ***** din 26.04.2022" este absolut nejustificată, reprezentând doar încercarea de a se eschiva de la măsurile dispuse de CNPF, or, Hotărârea CNPF *****/2022 face referire la situațiile financiare ale acționarului pe perioada 2017 - 2020. Mai indică că, Hotărârea contestată a relevat faptul că situația precară a acționarului nu s-a modificat nici în anul de gestiune 2021, ceea ce, a priori, nu poate implica careva constatări noi sau distincte față de analizele situațiilor financiare precedente, astfel cum eronat invocă SA „Ascom Grup", iar acest fapt, nu demonstrează decât lipsa interesului față de acea entitate a cărui acționar este. Astfel, cum a fost menționat supra, analiza situației financiare a acționarilor semnificativi reprezintă un exercițiu ordinar și anual al CNPF. În acest context, potrivit Raportului administratorului special, a fost constatată necesitatea analizei în ansamblu a tuturor circumstanțelor care pot influența sustenabilitatea companiei de asigurări, concomitent cu analiza situației financiare a acționarului semnificativ. Prima liniuță a art. 29 alin. (2/1) din Legea nr. 407/2006 stabilește că „Suplimentar la cerințele stabilite la art. 21, persoana care intenționează să obțină sau care deține participate calificată în capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului) trebuie să corespundă următoarelor cerințe: a) să aibă situație financiară stabilă, ceea ce înseamnă că: - persoana juridică va plăti participația calificată în capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului) din mijloace bănești proprii, fapt confirmat prin raportul auditorului independent, și va menține capitalul său propriu (activele nete) cel puțin în limitele participației calificate. Urmare a monitorizării continue a situației financiare a acționarului semnificativ (2017 - 2021), se constată că capitalul propriu al SA „Ascom Grup" este inferior participațiunii calificate în capitalul social al SA „Garanție" - fapt confirmat de către reclamant. în atare condiții, art. 29 alin. (5) din aceeași lege prevede că, în cazul în care deținătorul direct sau indirect de participate calificată nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de lege și de actele normative ale

autorității de supraveghere emise întru aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unui asigurător (reasigurator) sau exercită asupra asigurătorului (reasiguratorului) o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și sănătoasă a acestuia, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect ori beneficiarul efectiv al acestuia nu a furnizat autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv, autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate asigurătorului (reasiguratorului), administratorilor acestuia, deținătorului direct și indirect de participate calificată în capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului) și beneficiarului efectiv al acestuia, autoritatea de supraveghere poate retrage avizul prealabil acordat în temeiul art. 29 alin. (3), poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor corespunzătoare, a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, a dreptului de a propune candidați pentru funcția de membru al consiliului societății, al organului executiv și al comisiei de cenzori, a dreptului de a primi dividende, poate dispune înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acțiunilor deținute și/sau, în cazul în care autoritatea de supraveghere retrage acordul prealabil acordat deținătorilor de participate calificată care dețin, independent sau cumulativ, mai mult de 50% în capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului), poate institui administrarea specială.”. În acest sens, reiterează că administrarea specială nu a fost instituită/menținută pe motiv că acționarul semnificativ nu corespunde rigorilor legale, ci a fost instituită în temeiul art. 42/2 alin. (1) lit. b) a doua liniuță, în contextul neconformării SA „Garanție” prescripțiilor repetate aferente remedierii deficitului de active. Astfel, abordarea eronată a petiționarului nu corespunde realității și este bazată pe interpretări absolut ilogice și nerașionale. În context, menționează că, prescripțiile indicate la pct. 8 și pct. 9 din Hotărârea contestată sunt bazate pe procedura administrativă aferentă situației financiare a SA „Ascom Grup” și rezidă exclusiv din aceasta. Mai susține că, aferent analizelor situațiilor financiare ale acționarului SA „Garanție”, demarate în intervalul anilor 2019 - 2021, acționarului i s-a comunicat că, „în cazul neconformării cerințelor impuse de legislație, vor fi aplicate dispozițiile statuate la art. 29/1 alin. (5) din Legea nr. 407/2006”, fapt ignorat cu desăvârșire de acesta. Cu privire la pretinsa deposedare a acțiunilor, a se reține că dispunerea înstrăinării acțiunilor ce aparțin acționarului ce nu se conformează normelor legale (în speță - menținerea capitalului propriu în limitele participațiunii calificate) este stabilită expres de Legea nr. 407/2006. Astfel, afirmațiile privind vădita ilegalitate a prezentei măsuri, invocate de către reclamant, nu corespund realității. În context, faptul că anume situația precară a acționarului SA „Ascom Grup” au avut impact direct și nemijlocit asupra situației ce a generat introducerea administrării speciale (deficitul de active ale asigurătorului), nu poate fi negată de către acesta. Prin urmare, perceperea prescripției de expunere la vânzare a acțiunilor deținute de reclamant drept infracțiune stabilită la art. 251 din Codul penal, reprezintă o interpretare nefondată și abuzivă, or măsurile menționate supra constituie un mecanism oferit CNPF ce rezidă nemijlocit din normele legale citate supra. Astfel, alegațiile nefondate și abuzive ale reclamantului indică asupra criticii aferente

cadrului legal, dar nu și asupra activității autorității de supraveghere care a acționat în strictă conformitate cu legea și a emis Hotărârea ***** întru executarea acesteia. Cu privire la pretinsa nulitate a Hotărârii CNPF *****, menționează că reclamantul își întemeiază pretențiile pe art. 141 alin. (2) din Codul administrativ, invocând nefondat prescripția din pct. 9 din Hotărârea contestată. În fapt, urmare a constatării necorespunderii acționarului rigorilor legale și conform prevederilor art. 29/1 alin. (5) din Legea nr. 407/2006, autoritatea de supraveghere a dispus înstrăinarea „pe piața reglementată, în termen de 3 luni din data intrării în vigoare a prezentei Hotărâri, acțiunile aferente participației calificate deținute, notificând în prealabil asigurătorul și Comisia Națională a Pieței Financiare despre înstrăinarea acestor acțiuni". Menționează că, prescripția dată constituie consecința imperativă stabilită de legiuitor în speță, fiind astfel considerată drept una adecvată și necesară, prin prisma dreptului discreționar al autorității, în contextul în care abaterea constatată persistă re parcursul a 5 ani.

Cu referire la existența interdicțiilor în raport cu acțiunile emise de către SA „Garanție", ce aparțin cu drept de proprietate SA „Ascom Grup" (100%), este imperios de a reține că măsurile de asigurare asupra acțiunilor emise de SA „Garanție" au fost aplicate în temeiul documentelor executorii, emise de instanțele de judecată, în contextul obligațiilor pecuniare ale SA „Ascom Grup" beneficiarului efectiv al acestuia - Anatolie Stati.

Totodată, atrage atenția că procedura de vânzare a acțiunilor, reglementată de art. 29 alin. (6) din Legea nr. 407/2006, nu prevede careva limitări sau derogări, în speță, în cazul sechestrării acestora în cadrul procedurii de executare. Astfel, prescripția CNPF reclamă în totalitate aplicarea normelor legale, iar interpretarea selectivă și cazuistică oferită de reclamant a prescripției date prin prisma art. 141 alin (2) din Codul administrativ este una absolut neavenită și neprofesionistă. În contextul celor menționate supra, în cadrul procedurii prealabile, a fost explicat reclamantului că, prescripția dictată de lege poate fi executată, inclusiv prin aplicarea normelor art. 77 din Codul de executare. În acest sens menționează că conform alin. (2) al articolului menționat supra, „Cererea de schimbare a modului și a ordinii de executare a hotărârii se examinează în modul prevăzut la art. 252 din Codul de procedură civilă, în cel mult 30 de zile, ceea ce se încadrează în termenul prescris de CNPF și denotă existența posibilității reale de a aplica mecanismul dat de către reclamant, ceea ce combate, cu desăvârșire, afirmațiile SA „Ascom Grup" precum că emiterea actului judecătoresc în acest sens „nu poate fi dispus în interiorul termenului de 3 luni". Complementar, menționează că, bunurile sechestrate, pot fi vândute în cadrul procedurii de executare. în acest sens, art. 22 alin. (1) lit. 1) din Codul de executare stabilește că „Executorul judecătoresc este în drept să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate;", iar art. 93 alin. (4) din Codul de executare stabilește că „Valorile mobiliare se expun de către executorul judecătoresc spre vânzare în modul stabilit de legislația privind piața de capital".

Totodată relevă că, este imperios de a reține că competențele CNPF privind expunerea la vânzare a acțiunilor emise de companiile de asigurări, exclude posibilitatea prescrierii unor acțiuni, nemijlocit, către executorii judecătorești. Astfel, în contextul

interdicțiilor de înstrăinare a acțiunilor, reclamantul, în termenul prescris de autoritatea de supraveghere, urma să întreprindă oricare măsuri întru executarea actului administrativ al CNPF. Contrar celor statuate, până în prezent, CNPF nu a fost informată despre careva măsuri aferente achiziției acțiunilor CA SA „Garanție" de către terți.

În contextul celor menționate supra, constată că interdicția de înstrăinare asupra acțiunilor SA „Garanție" nu reprezintă un impediment în executarea Hotărârii contestate. Mai mult, indică că, normele Codului de executare citate supra, confirmă posibilitatea expunerii la vânzare a acțiunilor în cadrul procedurii de executare. în atare condiții, constatăm eschivarea intenționată a SA „Ascom Grup" de la prescrierile imperative ale CNPF, or, conform art. 23 alin. (4) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, „Până la proba contrară se prezumă existența unui interes public în executarea imediată și neîntreruptă a actelor Cenușiei Naționale."

Complementar mai indică că, cu referire la alegațiile reclamantului privind caracterul nerezonabil al termenului de 3 luni, prescris pentru vânzarea acțiunilor, menționează că acesta rezultă expres din prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 407/2006, dar și din prevederile art. 93 alin. (5) din Codul de executare. În contextul în care normele precitate prevăd imperativ termenul de 3 luni, CNPF nu putea deroga, prin act administrativ individual de la termenul dat, iar argumentele reclamantului aferente caracterului de rea-credință a autorității în contextul stabilirii termenului dat, nu reprezintă altceva decât o critică asupra normei legale, nu și asupra Hotărârii CNPF *****.

Adițional, menționează că, protecția juridică a instituției administrării speciale este menținută constant, în litigii similare (contestarea administrării speciale și suspendării licenței asigurătorului), instanțele de judecată respingând acțiunile înaintate de către angajați din numele societății, acționari ai asigurătorului sau de către organele de conducere suspendate, relevând, în acest sens, o practică judiciară uniformă, care confirmă caracterul legal, proporțional și oportun al măsurilor de intervenție dispuse de regulator, care au survenit doar în situații excepționale, similar speței.

Din considerentele expuse, având în vedere argumentele și normele de drept invocate supra, solicită: respingerea cererii formulate de către „ASCOM-GRUP" SA în anularea Hotărârii CNPF nr.43/2/2022 cu privire la SA „Garanție".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 martie 2024, a fost atras în proces Banca Națională a Moldovei în calitate de copârât.

Din partea copârâtului Banca Națională a Moldovei, a fost depusă referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 214-232, V-II).

În motivarea referinței pârâtul menționează că, CA „Garanție" SA este o companie de asigurare care are drept acționar unic SA „Ascom-Grup". În legătură cu neexecutarea continuă a prescripțiilor autorității de supraveghere (emise de CNPF anual începând cu anul 2016 până la 31.12.2021) referitor la lichidarea deficitului de active pentru acoperirea fondului asiguraților, la data de 26.04.2022 CNPF a emis hotărârea nr.15/1 prin care a instituit administrarea specială la CA „Garanție" SA.

Ulterior, prin hotărârea CNPF *****CNPF a conexat într-o singură procedură două

proceduri administrative separate care aveau aspecte interdependente și anume: i) examinarea raportului administratorului special al CA „Garanție” SA după instituirea administrării speciale; ii) examinarea corespunderii SA „Ascom-Grup” în calitate de acționar semnificativ al asigurătorului CA „Garanție” SA în contextul situației financiare a SA „Ascom-Grup”. Prin hotărârea CNPF*****din 01.09.2022 a fost dispusă menținerea administrării speciale față de CA „Garanție” SA care a fost aplicată anterior prin hotărârea CNPF din 26.04.2022. Drept urmare, prin hotărârea*****din 01.09.2022, CNPF a dispus (referitor la prima procedură administrativă) menținerea administrării speciale instituită la CA „Garanție” SA prin hotărârea anterioară din 26.04.2022 și stabilirea unor măsuri necesare derulării în continuare a administrării speciale (pct. 2-7 a hotărârii CNPF). În același timp, referitor la a doua procedură administrativă conexă și inițiată față de SA „Ascom-Grup”, autoritatea de supraveghere a examinat prin aceeași hotărâre și aspectul neexecutării continue de către acționarul semnificativ SA „Ascom-Grup” a respectării normelor legale în vigoare, având în vedere lipsa stabilității financiare a acționarului din cauza nedepășirii capitalului său propriu (activelor nete) cel puțin în limitele participate! calificate în capitalul social al CA „Garanție” SA. în această parte, autoritatea de supraveghere a dispus suspendarea unor drepturi de acționar al SA „Ascom- Grup”, obligarea acestuia de a înstrăina în termen de 3 luni acțiunile sale.

Totodată, autoritatea de supraveghere a stabilit că în cazul neexecutării de către acționarul SA „Ascom-Grup” a obligației de înstrăinare a acțiunilor, organul executiv al CA „Garanție” SA va dispune anularea acțiunilor, după care va emite noi acțiuni și la va expune spre vânzare conform legislației, iar SA „Ascom-Grup” nu va mai putea deține direct sau indirect acțiuni în capitalul social al CA „Garanție” SA și în capitalul social al altor asigurători (drept urmare a vânzării sau anulării acțiunilor conform hotărârii CNPF din 01.09.2022). CA „Garanție” SA vizată în mod direct de actul administrativ nu a contestat hotărârea autorității de supraveghere din 01.09.2022. în schimb, acționarul asigurătorul SA „Ascom-Grup” care este vizat de actul administrativ doar în partea pct. 8-11 al actului administrativ, a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat anularea integrală a hotărârii CNPF *****din 01.09.2022, cât și a hotărârii CNPF *****din 26.09.2022 privind examinarea cererii prealabile.

Menționează că, BNM susține totalmente argumentele CNPF drept temei a emiterii actului administrativ contestat și argumentele CNPF drept temei a respingerii acțiunii înaintate de SA „Ascom-Grup”. Suplimentar indică că, BNM invocă următoarele argumente care justifică respingerea acțiunii înaintate de reclamant. în continuare, se va menționa argumentele pe marginea acțiunii ce vizează procedura administrativă în privința CA „Garanție” SA și argumentele care vizează procedura administrativă în privința SA „Ascom-Grup”.

Cu referire la netemeinicia acțiunii și legalitatea actului administrativ în partea privind menținerea administrării speciale în pofida argumentelor mai sus expuse ce confirmă în mod indubitabil inadmisibilitatea acțiunii înaintată de SA „Ascom-Grup” în partea contestării pct. 2-7 a hotărârii CNPF, este de menționat că chiar dacă s-ar exclude în mod ipotetic caracterul inadmisibil al acțiunii în această parte, în acest caz acțiunea este inclusiv vădit neîntemeiată, iar în continuare se vor expune motivele ce confirmă

acest fapt.

Atrage atenția că, anterior CA „Garanție” SA a fost suspusă cronologic tuturor procedeelor de salvgardare a rezilienței unui asigurător reglementate de Legea nr.407/2006 (în vigoare la acel moment) și nici unul din aceste mecanisme de intervenție nu au atins rezultatul scontat. Astfel, potrivit Hotărârii CNPF ***** din 24.11.2016 s-a prescris asigurătorilor, inclusiv CA „Garanție” SA, „întreprinderea măsurilor privind înlăturarea deficitului de active admise să acopere fondul asiguraților, înregistrat la situația din 30.09.2016” (în valoare de 6,2 mln. lei), fiind, totodată, avertizați cu aplicarea sancțiunilor, inclusiv retragerea licenței. Adițional, conform Hotărârii CNPF *****din 08.09.2017 privind rezultatele controlului tematic în cadrul companiei de asigurări CA „Garanție” SA, autoritatea de supraveghere a prescris „în mod reiterat SA „Garanție”, în termen de până la 31.12.2017, remedierea și lichidarea deficitului de active pentru acoperirea fondului asiguraților” (în sumă de 10,4 mln. lei). Totodată, întru cuantificarea indulgenței, cooperării și bunei credințe a autorității de supraveghere, termenul de executare a prescripției menționate supra, a fost prelungit până la data de 30.09.2018 (Hotărârea CNPF nr. 20/5 din 25.04.2018) și, ulterior, până la data de 30.06.2019 (Hotărârea CNPF nr. 53/7 din 03.12.2018). Urmare a neexecutării prescripției aferente deficitului de active, prin Hotărârea CNPF ***** din 07.10.2019 privind monitorizarea executării Hotărârii CNPF *****din 08.09.2017 a fost deschisă procedura de remediere financiară „potrivit art. 42 407/2006 cu privire la asigurări, până la lichidarea deficitului de active admis în fondul asiguraților, pe baza unui Plan de remediere financiară, cu prezentarea acestuia spre aprobare CNPF, care să cuprindă măsuri precise de întreprins și perioada în care vor fii obținute rezultate exacte potrivit art.42/1 din Legea nr. 407/2006”.

Ulterior, prin Hotărârea*****din 16.12.2019 privind ameliorarea financiară a unui asigurător, a fost încetată procedura de remediere financiară cu aprobarea Planului de redresare financiară a SA „Garanție” pentru o perioadă de până la 9 luni. Conform Planului în cauză, societatea s-a angajat, inclusiv să lichideze deficitul de active eligibile prin recuperarea avansurilor și împrumuturilor acordate în sumă de 9,6 milioane lei, a creanțelor aferente primelor subscrise pe contractele de asigurare în valoare de 13,5 milioane lei și a regreselor și titlurilor executorii înaintate în sumă de 3,3 milioane lei.

În temeiul celor menționate, prin Hotărârea CNPF ***** din 21.05.2021, CNPF a luat act de executarea incompletă a Planului de redresare financiară a CA „Garanție” SA, aprobat prin Hotărârea*****din 16.12.2019, în sensul, inclusiv a nerecuperării creanțelor, avansurilor și împrumuturilor, fiind prescris, în acest sens, „remedierea și lichidarea deficitului de active -pentru acoperirea fondului asiguraților în termen de până la 31.12.2021, cu informarea CNPF în termen de până la 25.02.2022”.

Astfel, după cum s-a menționat supra, drept urmare a lipsei rezultatelor necesare prin măsurile aplicate anterior de autoritatea de supraveghere și având în vedere neexecutarea continuă de către CA „Garanție” SA a prescripțiilor autorității de supraveghere referitor la lichidarea deficitului de active pentru acoperirea fondului asiguraților (emise anual începând cu anul 2016 și până în anul 2021 inclusiv), la 26.04.2022 CNPF a emis hotărârea ***** prin care a instituit administrarea specială față de CA „Garanție” SA.

Administrarea specială a fost instituită în temeiul art. 42/2 alin. (1) a Legii nr. 407 din 21.12.2006 (în vigoare la data derulării faptelor cauzei), care stabilește că scopul administrării speciale a asigurătorului este „în vederea efectuării unei supravegheri eficiente, inclusiv pentru realizarea unui complex de măsuri administrative, financiare, juridice, organizatorice având drept scop stabilirea condițiilor optime de conservare a valorii activelor, pentru eliminarea deficiențelor la administrarea asigurătorului (reasiguratorului) și a patrimoniului lui, la achitarea indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare [...]".

Ulterior atrage atenția că, conform instituirii administrării speciale, la autoritatea de supraveghere a parvenit raportul administratorului special din 26.07.2022 privind situația financiară și perspectivele financiare ale CA „Garanție" SA, în care erau expuse următoarele concluzii (reținute anterior și de către autoritatea de supraveghere, entitatea de audit „Moldauditing" SRL precum și de actuarul extern al asigurătorului): i) valoarea redusă a activelor lichide; ii) situația sensibilă/de risc aferentă creanțelor, împrumuturilor și avansurilor acordate de SA „Garanție" persoanelor afiliate, precum și caracterul susceptibil al acestora dat fiind prezența riscului irecuperabilității acestora;

Totodată, în raportul administratorului special a fost menționată drept concluzie că, observând denaturarea continuă a indicatorilor financiari al Companiei, având în vedere lipsa unor acțiuni efective/concrete din partea acționarului unic privind normalizarea situației financiare precare a asigurătorului întru îmbunătățirea și fortificarea ei (restituirea avansurilor/împrumuturilor (atât de către acționar cât și de către persoanele afiliate), majorarea capitalului/lichidarea deficitului, conformarea rigorilor și prevederilor legislației în vigoare), anticipând în termen de circa 8-12 luni pericolul eminent pentru sustenabilitatea financiară a asigurătorului, implicit onorarea obligațiilor asumate față de asigurați, se impune necesitatea aplicării măsurilor exigente în adresa acționarului, în vederea întreprinderii acțiunilor concrete si imediate.

Respectiv, ulterior instituirii administrării speciale și având în vedere raportul administratorului special și riscurile ce persistau în activitatea companiei privind insuficiența activelor eligibile, riscurilor aferente solvabilității, lichidității supraestimării unor active și a subestimării pierderilor din rezultatele activității economice, luând în considerare scopul stabilit de legiuitor pentru procedura de administrare specială, autoritatea de supraveghere a fost nevoită să dispună prin hotărârea din 01.09.2022 menținerea administrării speciale în privința CA „Garanție" SA cu stabilirea unor măsuri necesare derulării în continuare a administrării speciale (pct.2-7 a hotărârii din 01.09.2022).

Motivele netemeiniciei argumentelor invocate de SA „Ascom-Grup" pentru anularea actului administrativ în partea ce ține de menținerea administrării speciale în privința CA „Garanție". SA „Ascom-Grup" nu are un drept vătămat pentru a contesta hotărârea CNPF din 01.09.2022 în partea ce ține de contestarea pct.2-7 a actului administrativ ce vizează exclusiv CA „Garanție" SA, este de menționat că reclamantul nu a combătut starea de fapt existentă la CA „Garanție" SA și constatată în detaliu de autoritatea de supraveghere, care a justificat menținerea administrării speciale. Neexistând de fapt careva temeiuri sub acest aspect, reclamantul și-a întemeiat acțiunea

doar pe aspecte procedurale, unele din care nici nu pot fi obiect de examinare în prezentul litigiu. Indică că, drept urmare a lipsei rezultatelor necesare prin măsurile aplicate anterior de autoritatea de supraveghere și având în vedere neexecutarea continuă de către CA „Garanție" SA a prescripțiilor autorității de supraveghere referitor la lichidarea deficitului de active pentru acoperirea fondului asiguraților (emise anual începând cu anul 2016 și până în anul 2021 inclusiv), la 26.04.2022 CNPF a emis hotărârea ***** prin care a instituit administrarea specială față de CA „Garanție" SA. Administrarea specială a fost instituită în temeiul art.42/2 alin. (1) a Legii nr.407 din 21.12.2006 (în vigoare la data derulării faptelor cauzei), care stabilește că scopul administrării speciale a asigurătorului este „în vederea efectuării unei supravegheri eficiente, inclusiv pentru realizarea unui complex de măsuri administrative, financiare, juridice, organizatorice având drept scop stabilirea condițiilor optime de conservare a valorii activelor, pentru eliminarea deficiențelor la administrarea asigurătorului (reasiguratorului) și a patrimoniului lui, la achitarea indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare [...]". Indică și asupra acțiunilor autorității de supraveghere privind prelungirea administrării speciale și legalitatea acestui act administrativ: Cu referire la pct. III subpunctul 1), 2), 3), 4) din acțiune**.** În acest context, SA „Ascom-Grup" a invocat că administratorul special a încălcat termenul de 3 luni pentru prezentarea raportului către autoritatea de supraveghere, raportul administratorului special nu corespunde cerințelor de conținut, administratorul special nu a luat măsurile impuse de lege, iar prin administrarea specială ineficientă din partea administratorului special s-a cauzat un prejudiciu material CA „Garanție" SA. Este de menționat că obiectul litigiului este hotărârea CNPF din 01.09.2022 privind menținerea administrării speciale față de SA „Garanție" și stabilirea unor măsuri necesare derulării în continuare a administrării speciale, dar nu acțiunile administratorului special sau actele întocmite de acesta. Deși administratorul special a fost desemnat în temeiul legii de către autoritatea de supraveghere, el a acționat în numele CA „Garanție" SA și respectiv acțiunile sale nu constituie operațiune administrativă a autorității publice în sensul art. 15 CA, așa cum a invocat reclamantul. Dacă orice persoană se consideră lezată în drepturi prin acțiunile administratorului special, aceasta poate să-și exercite dreptul la acțiune în instanța de drept comun.

Cu referire la pct. III subpunctul 5) din acțiune:

Reclamantul a invocat că autoritatea de supraveghere a dispus prelungirea ilegală a termenului prevăzut de lege pentru examinarea raportului administratorului special și drept urmare, conform art. 21 alin. (1) CA se determină ilegalitatea operațiunii administrative și a deciziei administrative.

Potrivit dispoziției art. 42/3 alin.(13) a Legii nr. 407/2016 cu privire la asigurări, „(13) în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere poate, în funcție de circumstanțe, să hotărască următoarele: a) cu privire la oportunitatea și perioada de menținere a administrării speciale; b) cu privire la aprobarea recomandărilor înaintate, aprobarea planului propus, cu sau fără modificări; c) cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate sau de lichidare silită a asigurătorului (reasiguratorului), dacă ajunge la concluzia despre imposibilitatea înlăturării circumstanțelor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării

speciale.”

Din analiza textuală a normei legale mai sus citate, se observă foarte clar că în termenul de 15 zile autoritatea de supraveghere poate să hotărască în legătură cu examinarea raportului administratorului special, nefiind astfel obligată să ia o decizie în acest termen. în plus, poziția SA „Ascom-Grup” în acest sens este cu totul stranie, în condițiile în care prin scrisoarea din 12.08.2022 însuși SA „Ascom-Grup” a solicitat oferirea unui termen rezonabil pentru prezentarea obiecțiilor față de raportul administratorului special al CA „Garanție” SA.

Mai mult, termenul de 15 zile stabilit de art. 42/2 alin. (13) a Legii nr. 407/2016 cu privire la asigurări este un termen general, iar potrivit art. 60 alin. (4) a CA „(4) Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. ” Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei și inclusiv cererea SA „Ascom-Grup”, autoritatea de supraveghere a prelungit cu 15 zile termenul general de 15 zile prevăzut de art. 42/2 alin. (13) a Legii nr. 407/2016 cu privire la soluțiile ce se impun în cadrul derulării administrării speciale.

Cu referire la temeiul invocat în pct. III subpunctul 6) din acțiune:

Acțiunile autorității de supraveghere privind prelungirea administrării speciale și legalitatea acestui act administrativ.

Cu referire la pct. III subpunctul 1), 2), 3), 4) din acțiune: în acest context, SA „Ascom-Grup” a invocat că administratorul special a încălcat termenul de 3 luni pentru prezentarea raportului către autoritatea de supraveghere, raportul administratorului special nu corespunde cerințelor de conținut, administratorul special nu a luat măsurile impuse de lege, iar prin administrarea specială ineficientă din partea administratorului special s-a cauzat un prejudiciu material CA „Garanție” SA.

Este de menționat că obiectul litigiului este hotărârea CNPF din 01.09.2022 privind menținerea administrării speciale față de SA „Garanție” și stabilirea unor măsuri necesare derulării în continuare a administrării speciale, dar nu acțiunile administratorului special sau actele întocmite de acesta. Deși administratorul special a fost desemnat în temeiul legii de către autoritatea de supraveghere, el a acționat în numele CA „Garanție” SA și respectiv acțiunile sale nu constituie operațiune administrativă a autorității publice în sensul art. 15 CA, așa cum a invocat reclamantul. Dacă orice persoană se consideră lezată în drepturi prin acțiunile administratorului special, aceasta poate să-și exercite dreptul la acțiune în instanța de drept comun.

Cu referire la pct. III subpunctul 5) din acțiune:

Reclamantul a invocat că autoritatea de supraveghere a dispus prelungirea ilegală a termenului prevăzut de lege pentru examinarea raportului administratorului special și drept urmare, conform art.21 alin.(1) CA se determină ilegalitatea operațiunii administrative și a deciziei administrative.

Potrivit dispoziției art. 42/2 alin. (13) a Legii nr.407/2016 cu privire la asigurări, „(13) în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere poate, în funcție de circumstanțe, să hotărască următoarele: a) cu privire la oportunitatea și perioada de menținere a administrării speciale; b) cu privire la aprobarea recomandărilor înaintate, aprobarea planului propus, cu sau fără modificări;

c) cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate sau de lichidare silită a asigurătorului (reasigurătorului), dacă ajunge la concluzia despre imposibilitatea înlăturării circumstanțelor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării speciale."

Din analiza textuală a normei legale mai sus citate, se observă foarte clar că în termenul de 15 zile autoritatea de supraveghere poate să hotărască în legătură cu examinarea raportului administratorului special, nefiind astfel obligată să ia o decizie în acest termen. în plus, poziția SA „Ascom-Grup" în acest sens este cu totul stranie, în condițiile în care prin scrisoarea din 12.08.2022 însuși SA „Ascom-Grup" a solicitat oferirea unui termen rezonabil pentru prezentarea obiecțiilor față de raportul administratorului special al CA „Garanție" SA.

Mai mult, termenul de 15 zile stabilit de art. 42/2 alin. (13) a Legii nr. 407/2016 cu privire la asigurări este un termen general, iar potrivit art. 60 alin. (4) a CA „(4) Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile." Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei și inclusiv cererea SA „Ascom-Grup", autoritatea de supraveghere a prelungit cu 15 zile termenul general de 15 zile prevăzut de art. 42/2 alin. (13) a Legii nr. 407/2016 cu privire la soluțiile ce se impun în cadrul derulării administrării speciale.

Cu referire la temeiul invocat în pct. III subpunctul 6) din acțiune: SA „Ascom-Grup" a invocat că autoritatea de supraveghere a hotărât cu privire la menținerea administrării speciale fără a indica perioada menținerii administrării speciale și astfel fiind menținută administrarea specială pe o perioadă nedeterminată.

Această poziție este una extrem de eronată, deoarece prin pct. 6 a hotărârii CNPF din 01.09.2022 a fost stabilit în mod expres că administratorul special să prezinte în termen de până la 01.11.2022 un raport privind analiza economico-financiară a tuturor indicatorilor CA „Garanție" SA, pentru luarea de către CNPF a unei decizii potrivit art. 42/2 alin. (13) a Legii nr. 407/2016 (i.e. examinarea oportunității menținerii administrării speciale). Prin urmare, autoritatea de supraveghere a stabilit termenul în care urma să examineze din nou chestiunea privind oportunitatea menținerii administrării speciale, iar acest fapt se confirmă și prin hotărârea ulterioară a CNPF *****din 28.11.2022 unde s-a dispus din nou menținerea administrării speciale.

Cu referire la temeiul invocat în pct. III subpunctul 7) din acțiune:

Reclamantul a invocat că este ilegală prescripția autorității de supraveghere stabilită în pct.6 a hotărârii din 01.09.2022, prin care s-a obligat persoana cu funcție de răspundere din cadrul CA „Garanție" SA să întreprindă măsurile cu privire la crearea provizionului aferent unui litigiu și cu privire la evaluarea activelor privind deprecierea creanțelor, împrumuturilor și avansurilor acordate cu termene de scadență expirate mai mare de 365 zile. Reclamantul a invocat că nu era necesară o prescriere repetată a acestei obligații, în timp ce prin hotărârile anterioare a CNPF ***** din 21.05.2021 și ***** din 26.04.2022 autoritatea de supraveghere a prescris o astfel de obligație față de CA „Garanție" SA. Această poziție este una neîntemeiată, din simplul motiv că normele legale nu interzic impunerea în mod repetat de către autoritatea de supraveghere a unei obligații asigurătorului. Mai mult, această prescripție repetată a fost condiționată și de

neexercitarea prescripțiilor anterioare de către CA „Garanție” SA, iar prin pct.6 a hotărârii CNPF din 01.09.2022 s-a impus această obligație nemijlocit persoanei cu funcție de răspundere din cadrul CA „Garanție” SA, care avea în atribuțiile funcționale această obligație, în condițiile în care potrivit materialelor cauzei, aceste persoane au refuzat anterior să execute dispozițiile administratorului special și respectiv să-și execute obligațiile funcționale.

Cu referire la pct. I din cererea de completare a temeiurilor acțiunii:

Reclamantul a invocat că administrarea specială față de CA „Garanție” a fost menținută mai mult de 1 an, inclusiv conform hotărârilor CNPF *****din 28.11.2022 și nr. 11/1 din 09.03.2023, fapt ce este contrar art.82 alin.(3) a Legii nr. 92/2022.

Este de menționat că obiectul prezentului litigiu este hotărârea CNPF *****din 01.09.2022 și nu alte hotărâri emise de autoritatea de supraveghere, motiv din care aceste argumente sunt irelevante și nu pot fi supuse aprecierii în cadrul prezentului litigiu. în plus, termenul de 1 an al administrării speciale a fost stabilit abia prin art.82 alin.(3) a Legii nr.92/2022, care a intrat în vigoare la 01.01.2023, pe când actul administrativ obiect al prezentului litigiu a fost emis la 01.09.2022.

Cu referire la pct. II și pct. III din cererea de completare a temeiurilor acțiunii:

Reclamantul a invocat că administratorul special al CA „Garanție” SA, *****, a denaturat indicatorii prudențiali ai CA „Garanție” SA, formând ilegal și neîntemeiat la 25.01.2023 mai multe provizioane și „a înjumătățit” valoarea activelor imobile a CA „Garanție” SA în temeiul rapoartelor de evaluare care nu întrunesc cerințele imperative, iar autoritatea de supraveghere ilegal a prescris administratorului special prin hotărârea din 01.09.2022 evaluarea bunurilor imobile ale asigurătorului.

Atrage atenția instanței de judecată că obiectul prezentului litigiu este hotărârea CNPF *****din 01.09.2022, dar nu acțiunile administratorului special sau rapoartele de evaluare a bunurilor asigurătorului efectuate la solicitarea administratorului special, motiv din care aceste argumente sunt irelevante șu nu pot fi supuse aprecierii în cadrul prezentului litigiu.

În plus, deși prin pct. 7 alin. (2) subpunctul 2) a hotărârii CNPF*****din 01.09.2022 autoritatea de supraveghere a prescris administratorului special „identificarea unui evaluator independent și dispunerea realizării expertizei de evaluare a bunurilor imobile ale asigurătorului”, această este o prescripție ce vizează exclusiv administratorul special. Cu toate acestea, este neîntemeiată alegația reclamantului că potrivit normelor legale evaluarea terenurilor și construcțiilor se efectuează o dată la 3 ani și astfel ar fi ilegală prescripția pentru administratorului special de evaluare a bunurilor imobile ale asigurătorului. în acest sens, potrivit pct. 16/1, alin. (3) a Regulamentului privind marjele de solvabilitate și coeficientul de lichiditate al asigurătorului, „[...] terenurile și construcțiile se vor accepta la valoarea de piață a acestora la data de referință, evaluată cel puțin o dată la 3 ani de către o entitate de evaluare independentă autorizată în domeniul respectiv. ” Astfel, termenul „cel puțin o dată” din norma citată supra semnifică numărul minim de efectuare a evaluării terenurilor și construcțiilor în termenul de 3 ani, dar acest fapt nu semnifică o interzicere a efectuării mai multor evaluări în termenul de 3 ani. Este tot mai mult cu cât față de asigurător s-a instituit administrarea specială și care

implica în sine o inventariere a bunurilor asigurătorului în scopul evaluării stării sale financiare, luând in considerare inclusiv și aspectul că bunurile imobile reprezentau cea mai mare pondere din activele eligibile a CA „Garanție” SA -74,13%. Suplimentar la cele mai sus expuse indică că, așa cum a fost menționat și în scrisoarea ulterioară a CNPF ***** din 24.02.2023, expediată în adresa SA „Ascom-Grup” și CA „Garanție” SA, rata de solvabilitate a CA „Garanție” SA a fost calculată în mărime de 64,4% (adică sub nivelul minim stabilit de lege) la data de 30.09.2022 în baza rapoartelor de evaluare din 28.02.2022 efectuate de CA „Garanție” SA la acel moment, dar nu în baza rapoartelor de evaluare din 10.10.2022 efectuate ulterior de administratorul special în temeiul hotărârii CNPF *****din 01.09.2022.

Cu referire la pct. IV din cererea de completare a temeiurilor acțiunii:

Reclamantul a invocat că la 23.03.2023 CNPF neîntemeiat a depus cerere introductivă de intentare a procedurii de insolvabilitate față de CA „Garanție” SA.

Reiterează din nou că obiectul prezentului litigiu este hotărârea CNPF *****din 01.09.2022, dar nu acțiunile CNPF din 23.03.2023 privind depunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, motiv din care aceste argumente sunt irelevante și nu pot fi supuse aprecierii în cadrul prezentului litigiu. Subsecvent indică că, acțiunea reclamantului în partea contestării pct.8-11 din actul administrativ care vizează procedura administrativă inițiată exclusiv față de SA „Ascom-Grup”.

Temeinicia și legalitatea actului administrativ emis față de SA „Ascom-Grup”.

După cum s-a menționat supra, prin hotărârea CNPF din 01.09.2022 autoritatea de supraveghere a examinat inclusiv procedura administrativă separată în privința SA „Ascom- Grup” (conexată cu cea a CA „Garanție” SA), în sensul neexecutării continue de către acționarul semnificativ SA „Ascom-Grup” a respectării normelor legale în vigoare, dat fiind necorespunderea acționarului semnificativ normelor legale ce țin de menținerea capitalului său propriu (activelor nete) cel puțin în limitele participației calificate în capitalul social al CA „Garanție” SA. În această parte, autoritatea de supraveghere a decis la pct.8 suspendarea unor drepturi a acționarului SA „Ascom-Grup”, iar la pct.9 a stabilit obligația față de SA „Ascom-Grup” de a înstrăina în termen de 3 luni, acțiunile sale. Totodată, prin pct. 10 a hotărârii, autoritatea de supraveghere a stabilit că în cazul neexecutării de către acționarul SA „Ascom-Grup” a pct.9 din hotărârea CNPF, organul executiv al CA „Garanție” SA va dispune anularea acțiunilor, după care emiterea unor noi acțiuni și expunere acestora spre vânzare conform legislației. În același timp, prin pct.11 a hotărârii CNPF a dispus că SA „Ascom-Grup” nu va mai poate deține direct sau indirect acțiuni în capitalul social al CA „Garanție” SA și în capitalul social al altor asigurători (drept urmare a vânzării sau anulării acțiunilor conform hotărârii CNPF din 01.09.2022).

Potrivit hotărârii CNPF din 01.09.2022 (pagina 2, 5-6), drept temei fapt a emiterii actului administrativ în această parte față de SA „Ascom-Grup”, a servit situația că pe parcursul anilor 2017- 2020 capacitatea financiară a acționarului SA „Ascom-Grup” nu a corespuns normelor legii (art. 29 alin. (2/1) lit. a) prima liniuță din Legea nr. 407/2006), iar capitalul propriu al SA „Ascom-Grup” fiind mai mic decât participația calificată în capitalul social al asigurătorului CA „Garanție” SA. în acest sens, CNPF a atenționat

anual acționarul referitor la abaterile înregistrate, iar drept răspuns SA „Ascom-Grup” nu nega necorespunderea la criteriile stabilite de lege și comunica că, odată cu executarea de către Republica Kazahstan a Hotărârii arbitrare din 19.12.2023 SA „Ascom-Grup” va corespunde cerințelor legale privind deținerea minimului capital propriu (nr. 74 din 16.09.2019 înregistrată la CNPF cu *****în data de 19.09.2019; *****in 18.09.2020 înregistrată la CNPF cu ***** în data de 18.09.2020; precum și scrisoarea fără număr din 28.10.2021). în plus, prin Hotărârea CNPF ***** acționarului SA „Ascom-Grup” i s-a prescris conformarea imediată, în termen de 3 luni (termen expirat la 21.08.2021), la cerințele cadrului normativ privind menținerea capitalului propriu. Totodată, autoritatea de supraveghere a analizat situațiile financiare a SA „Ascom-Grup” raportate la data de 31.12.2021, conform cărora autoritatea de supraveghere a stabilit că capitalul propriu al acționarului este negativ (-61,2 mln. lei), adică mai mic decât cel puțin participația calificată în capitalul social al asigurătorului CA „Garanție” SA.

Drept urmare, autoritatea de supraveghere a stabilit că în decurs de 5 ani consecutivi SA „Ascom-Grup” nu respectă în mod continuu cerințele legale privind menținerea capitalului propriu în calitate de acționar al asigurătorului.

Respectiv, având în vedere această situația faptică continuă (care de fapt a fost recunoscută și de SA „Ascom-Grup” prin corespondența expediată către CNPF), autoritatea de supraveghere a fost nevoită să aplice măsurile prevăzute de art. 29^1 alin. (5) din Legea nr. 407/2006, care stabilește: „(5) în cazul în care deținătorul direct sau indirect de participate calificată nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de lege și de actele normative ale autorității de supraveghere emise întru aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unui asigurător (reasigurator) sau exercită asupra asigurătorului (reasiguratorului) o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și sănătoasă a acestuia, [...], autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate asigurătorului (reasiguratorului), administratorilor acestuia, deținătorului direct și indirect de participate calificată în capitalul social ai asigurătorului (reasiguratorului) și beneficiarului efectiv al acestuia, autoritatea de supraveghere poate retrage avizul prealabil acordat în temeiul art. 29 alin.(3), poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor corespunzătoare, a dreptului de convocare ș desfășurare a adunării generale a acționarilor, a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, a dreptului de a propune candidați pentru funcția de membru al consiliului societății, a organului executiv și al comisiei de cenzori, a dreptului de a primi dividende, poate dispune înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acțiunilor deținuți în concluzie, actul administrativ emis în partea ce ține de acționarul SA „Ascom-Grup” (pct. 8-11 a hotărârii CNPF din 01.09.2022) este unul întemeiat și legal, în condițiile în care o perioadă continuă de 5 ani SA „Ascom-Grup” nu își îndeplinea obligațiile stabilite de lege privind corespunderea capitalului propriu la cerințele minime stabilite de norma legală. Motivele netemeiniciei argumentelor invocate de SA „Ascom-Grup” în partea privind contestarea actului administrativ (pct.8-11 a hotărârii CNPF).

Deși prin acțiunea înaintată reclamantul a invocat în această parte ilegalitatea actului administrativ, nu au fost aduse careva argumente plauzibile ce ar justifica

ilegalitatea actului administrativ. Sub acest aspect, reclamantul a invocat în esență doar aspecte procedurale, care nu se confirmă în sine, iar reclamantul nici nu a negat sau combătut de fapt situația faptică constatată în detaliu de autoritatea de supraveghere privind necorespunderea la criteriile de acționar semnificativ al asigurătorului, care a servit drept motiv pentru dispunerea înstrăinării acțiunilor SA „Ascom-Grup" deținute în capitalul social al CA „Garanție" SA.

În continuare indică că, se vor expune contra argumentele la motivele esențiale invocate de reclamant în acțiune (și cererea de concretizare a acțiunii) în partea privind contestarea pct.8-11 a actului administrativ, după cum urmează.

Cu referire la pct. 1 din cererea de chemare în judecată:

Reclamantul a invocat că prin pct.9 a hotărârii CNPF din 01.09.2022 s-a impus obligația către SA „Ascom-Grup" de a înstrăina în termen de 3 luni acțiunile deținute în capitalul social al CA „Garanție" SA, dar aceste acțiuni sunt sechestrate de executorul judecătoresc în vederea asigurării acțiunii înaintată de BC „Moldindconbank" SA față de SA „Ascom-Grup", motiv din care actul administrativ impune la efectuarea unor acțiuni ilegale, contravenționale sau penale, în timp ce obligă înstrăinarea unor acțiuni sechestrate.

Este însă de menționat că această poziție a reclamantului este una neîntemeiată, din simplu motiv că vânzarea acțiunilor de către SA „Ascom-Grup" putea fi efectiv realizată cu acordul executorului judecătoresc și părții în interesul căruia a fost aplicat sechestrul asigurător, precum și cu menținerea sechestrului pe mijloacele bănești obținute din vânzarea acțiunilor.

Respectiv, simplul fapt al aplicării unui sechestru asigurător pe acțiunile SA „Ascom-Grup" nu era un impediment pentru vânzarea de către acționar a acțiunilor sale.

Cu referire la cap. II din cererea de chemare în judecată:

Reclamantul a invocat că hotărârea CNPF din 01.09.2022 impune silit acționarul SA „Ascom Grup" să cedeze acțiunile sale, fără să motiveze interesul și scopul de utilitate publică, făcând în același timp referire la cauzele de expropriere prevăzute de art.46 din Constituție și art. 50 CC.

Este însă de menționat că prin hotărârea CNPF din 01.09.2022 (pct.9) s-a prescris de obligația de înstrăinare de către SA „Ascom-Grup" a acțiunilor în temeiul Legii nr. 407/2006 nicidecum nu s-a efectuat o expropriere pentru cauză de utilitate publică, așa cum invoc reclamantul.

Cu referire la cap. III subpunctul 10 din cererea de chemare în judecată:

Reclamantul a invocat caracterul nemotivat și ilegal al actului administrativ în partea ce ține c pct.8-9 a hotărârii CNPF din 01.09.2022.

La acest capitol este de menționat, că după cum s-a expus supra, autoritatea de supraveghere a motivat cu suficientă claritate care au fost temeiurile de fapt a măsurilor aplicate față de acționarul semnificativ SA „Ascom-Grup" (necorespunderea continuă pe parcursul a 5 ani la cerințele privind acționarul semnificativ al asigurătorului), precum și a motivat care este temeiul de drept al acestor măsuri aplicate (art. 29^1 alin. (5) din Legea nr. 407/2006). Prin urmare, în această parte argumentul reclamantului este unul neîntemeiat.

Cu referire la cap. V din cererea de completare a acțiunii:

Reclamantul a invocat că prin hotărârea CNPF din 01.09.2022 (8-9) s-a aplicat toate măsurile restrictive prevăzute de art. 29/1 alin. (5) a Legii nr. 407/2006, ceea ce ar fi arbitrar și ilegal.

Acest argument este unul neîntemeiat, deoarece autoritatea de supraveghere a aplicat doar unele măsuri restrictive stabilite de art. 29/1 alin. (5) a Legii nr. 407/2006 (suspendarea unor drepturi a acționarului și obligația de vânzare a acțiunilor), iar administrarea specială evidențiată de reclamant, nu a fost dispusă ca măsură restrictivă față de SA „Ascom-Grup". în plus, prin hotărârea CNPF din 01.09.2022 s-a dispus doar menținerea administrării speciale față de CA „Garanție" SA și exclusiv pe alte temeiuri care țin exclusiv de asigurător, dar nu de necorespunderea SA „Ascom-Grup" în calitatea de acționar semnificativ al asigurătorului.

Cu referire la cap. V din cererea de completare a acțiunii:

Reclamantul a invocat că ulterior emiterii actului administrativ din 01.09.2022, CNPF nu a impus executarea hotărârii date (în partea pct.9-10) referitor la anularea acțiunilor de către organul executiv a CA „Garanție" SA din motivul neînstrăinații lor de către SA „Ascom-Grup", precum și referitor la emiterea unor noi acțiuni și expunerea lor spre vânzare.

La acest capitol, este de menționat că obiectul prezentului litigiu este hotărârea CNPF nr.43/z din 01.09.2022, dar nu acțiunile ulterioare care urmau a fi întreprinse de varii persoane după emiterea actului administrativ în vederea executării acestuia, motiv din care acest argument este irelevant și nu poate fi supus aprecierii în cadrul prezentului litigiu. Prin urmare, acțiunile sau inacțiunile privind executarea actului administrativ emis, nu țin de obiectul litigiului și implici nu țin de verificarea legalității actului administrativ la data emiterii lui.

Concluzionând cele mai sus expuse, hotărârea CNPF din 01.09.2022 privind menținere administrării speciale față de CA „Garanție" SA și privind unele măsuri aplicate față d acționarul semnificativ SA „Ascom-Grup", este un act administrativ legal și întemeiat.

În lumina tuturor argumentelor expuse supra, Banca Națională a Moldovei solicită respingere acțiunii înaintată de SA „Ascom Grup".

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Palanciuc Viorel, a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea pretențiilor conform motivelor de fapt și de drept invocate.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului SA „Garanție", Gușca Andrei, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul, copârâtului BNM, avocatul Tarnovschi Vasile, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Terțul SA „Garanție", în ședință de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat despre derularea procesului. Astfel, ținând cont de faptul că părțile neprezente în ședință de judecată au fost citate despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanţei de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de SA „Ascom Grup” către Comisia Națională a Pieței Financiare și Banca Națională a Moldovei, terț SA „Garanție” cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ

poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, prin hotărârea ***** din 26 aprilie 2022, CNPF în temeiul art. 1 alin.(1), art. 3, art. 8 lit. b) și lit. f), art. 9 alin. (1) lit. r), art. 20 alin. (1) și art. 22 alin. (3) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, art. 30 alin. (6) lit. b), lit. e), art. 31 și art. 422 din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări, Legii nr. 1134/1997, pct. 11, pct. 17 din Regulamentul privind marjele de solvabilitate și coeficientul de lichiditate ale asigurătorului (Hotărârea CNPF nr. 2/1/2011), pct. 8 sbp. 17) și pct. 15 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea CNPF (Hotărârea CNPF nr. 49/16/2018) și Hotărârii CNPF *****/2021 (pct. 2 prima liniuță), a hotărât:

1. Se respinge demersul CA „GARANȚIE” SA cu privire la prelungirea termenului de executare a Hotărârii CNPF *****/2021.

2. Se instituie administrarea specială în cadrul CA „GARANȚIE” S.A.

3. Se desemnează dl ***** în calitate de administrator special al CA „GARANȚIE”

SA, conferindu-i atribuții și împuterniciri depline pentru conducerea, gestionarea și controlul entității, potrivit cadrului normativ aferent în vigoare, inclusiv cu exercitarea drepturilor și obligațiilor organelor de conducere ale Companiei pe perioada administrării speciale. În acest sens, administratorul special preia controlul Societății, fiind autorizat cu acces nelimitat la activele, încăperile, documentele, rapoartele, registrele și la orice alte informații deținute de asigurător.

4. Se stabilește remunerația muncii administratorului special în cuantum de 3,5 salarii medii lunare per sectorul asigurări, potrivit datelor Biroului Național de Statistică (trim. IV, 2021). Cheltuielile de remunerare a administratorului special vor fi suportate de către asigurător.

5. Actele juridice și/sau acțiunile efectuate în numele și în contul CA „GARANȚIE" SA sunt nule de drept dacă sunt săvârșite cu. încălcarea prevederilor art. 42^2 din Legea nr. 407/2006 și nu sunt coordonate cu administratorul special sau aprobate de acesta.

6. Se prescrie administratorului special:

- analiza, evaluarea activității și situației financiare a asigurătorului;
- crearea provizionului aferent litigiului (dosarul nr. 2-2237/18 din 13.12.2019), evaluarea activelor prin deprecierea creanțelor, împrumuturilor și. avansurilor acordate cu termene de scadența expirate mai mari de 365 de zile la situația din 30.06.2022, cu informarea CNPF, în termen de până la 25.07.2022, cu anexarea documentelor confirmative.

7. Activitatea și măsurile întreprinse în numele asigurătorului de către administratorul special se prezumă a fi efectuate cu acordul autorității de supraveghere, în calitate de exponent al interesului-public.

8. Controlul asupra executării prezentei Hotărâri se pune în sarcina Departamentului asigurări.

Prin hotărârea nr.41/15 din 16 august 2022, CNPF a dispus conexarea procedurilor administrative inițiate aferent Raportului acministratorului special și corespunderii acționarului „ASCOM-GRUP" SA la prevederile 29 alin. (21) lit. a) prima liniuță din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări. A prelungit cu 15 zile, procedura administrativă, până la 02.09.2022. A notificat CA „GARANȚIE" SA și SA „ASCOM-GROUP" despre conexarea procedurilor administrative și despre prelungirea termenului general al acesteia.

Prin extras din hotărârea*****din 01 septembrie 2022, CNPF în temeiul art. 1, art. 3, art. 8 lit. b) și lit. f), art. 20 alin. (1), art. 22 alin. (3) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, art. 29 alin. (2^1) lit. a) prima liniuță, art. 29^1 alin. (5) și art. 42^2 din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări, Codului administrativ, pct. 3 sbp. 4) din Regulamentul privind cerințele față de acționarii semnificativi ai asigurătorilor/reasigurătorilor și condițiile față de deținerea participațiilor calificate în capitalul social al asigurătorului/reasigurătorului (Hotărârea CNPF nr. 13/3/2008) și Regulamentului privind organizarea și funcționarea CNPF (Hotărârea CNPF nr. 49/16/2018), a hotărât:

2. Se ia act de Raportul administratorului special al CA „GARANȚIE" SA prezentat CNPF și de concluziile de rigoare.

3. Se menține administrarea specială a CA „GARANȚIE” SA.

4. Pe perioada concediului de odihnă anual al dlui ***** - 14.09.2022 - 25.09.2022 inclusiv, se desemnează, în calitate de administrator special, dna Silvia Tudoreanu.

5. La expirarea concediului de odihnă anual al dlui *****, dna *****va preda, iar dl ***** va prelua gestiunea și controlul asupra CA „GARANȚIE” SA pentru exercitarea în continuare a calității și funcțiilor de administrator special.

Prin hotărârea*****din 01 septembrie 2022, CNPF în temeiul art. 1, art. 3, art. 8 lit. b) și lit. f), art. 20 alin. (1), art. 22 alin. (3) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, art. 29 alin. (2^1) lit. a) prima liniuță, art. 29^1 alin. (5) și art. 42^2 din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări, Codului administrativ, pct. 3 sbp. 4) din Regulamentul privind cerințele față de acționarii semnificativi ai asigurătorilor/reasigurătorilor și condițiile față de deținerea participațiilor calificate în capitalul social al asigurătorului/reasigurătorului (Hotărârea CNPF nr. 13/3/2008) și Regulamentului privind organizarea și funcționarea CNPF (Hotărârea CNPF nr. 49/16/2018), a hotărât:

1. Se resping cererile de suspendare a procedurilor administrative, înaintate de către „ASCOM-GRUP” SA, nr. 26 din 12.08.2022 și f/n, înregistrate la CNPF cu ***** și, respectiv, cu ***** în data de 15.08.2022.

2. Se ia act de Raportul administratorului special al CA „GARANȚIE” SA prezentat CNPF și de concluziile de rigoare.

3. Se menține administrarea specială a CA „GARANȚIE” SA.

4. Pe perioada concediului de odihnă anual al dlui ***** - 14.09.2022 - 25.09.2022 inclusiv, se desemnează, în calitate de administrator special, dna Silvia Tudoreanu.

5. La expirarea concediului de odihnă anual al dlui *****, dna *****va preda, iar dl ***** va prelua gestiunea și controlul asupra CA „GARANȚIE” SA pentru exercitarea în continuare a calității și funcțiilor de administrator special.

6. Se dispune persoanei cu funcție de răspundere a CA „GARANȚIE” SA întreprinderea următoarelor măsuri, cu reflectarea la situația din 30.09.2022 și cu anexarea documentelor confirmative:

1) crearea provizionului aferent litigiului (dosarul nr. 2-2237/18 din 13.12.2019);

2) evaluarea activelor prin deprecierea creanțelor, împrumuturilor și avansurilor acordate cu termene de scadență expirate mai mari de 365 de zile, menționate în Raportul de audit al situațiilor financiare pentru anul 2021 și confirmate de adm nistratorul special, potrivit pct. 7 sbp. 3) din prezenta Hotărâre și Politicii de contabilitate a asigurătorului pentru anul 2022.

7. Se dispune administratorului special:

1) prezentarea la CNPF, în termen de până la 01.11.2022, a Raportului administratorului special, ce va include analiza economico-financiară a tuturor indicatorilor, inclusiv de solvabilitate și lichiditate la situația din 30.09.2022 (având ca bază rapoartele specializate), și măsurile întreprinse de acesta, cu înaintarea propunerilor de rigoare, pentru luarea de către CNPF a unei decizii, potrivit art. 42^2 alin. (13) din Legea nr. 407/2006;

2) identificarea unui evaluator independent și dispunerea realizării expertizei de

evaluare a bunurilor imobile ale asigurătorului;

3) întreprinderea măsurilor aferente restituirii creanțelor, avansurilor și împrumuturilor;

4) asigurarea realizării măsurilor indicate la pct. 6 din prezenta Hotărâre.

8. Se suspendă exercitarea de către acționarul „ASCOM-GRUP" SA a dreptului de vot, a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, a dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, a dreptului de a propune candidați la funcția de membru al consiliului societății, al organului executiv și al comisiei de cenzori, precum și a dreptului de a primi dividende, în limita pachetului de acțiuni ce constituie 100 la sută din numărul total al acțiunilor plasate de CA „GARANȚIE" SA.

9. Persoana indicată la pct. 8 din prezenta Hotărâre va înstrăina pe piața reglementată, în termen de 3 luni din data intrării în vigoare a prezentei Hotărâri, acțiunile aferente participației calificate deținute, notificând, în prealabil, asigurătorul și CNPF despre înstrăinarea acestor acțiuni.

10. În cazul neexecutării prevederilor pct. 9 din prezenta Hotărâre, organul executiv al CA „GARANȚIE" SA va dispune, în termen de 15 zile, anularea acțiunilor respective, emiterea unor noi acțiuni și expunerea acestora spre vânzare conform legislației în vigoare.

11. Persoana nominalizată la pct. 8 din prezenta Hotărâre nu mai poate deține, direct sau indirect, noi acțiuni în capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului), respectiv, în capitalul social al altor asigurători (reasigurători).

12. Controlul asupra executării prezentei Hotărâri se pune în sarcina Departamentului asigurări.

La 19.09.2022, SA „Ascom Grup" a depus cererea prealabilă prin care a solicitat suspendarea executării Hotărârii CNPF *****din 01.09.2022 și anularea Hotărârii CNPF *****din 01.09.2022 ca fiind ilegală și neîntemeiată.

Prin hotărârea ***** din 26 septembrie 2022, CNPF în temeiul art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 8 lit. b) și lit. f), art. 20 alin. (1) și art. 22 alin. (3) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, art. 42^2 din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări și Codului administrativ, a hotărât: Se respinge cererea prealabilă, depusă de către „ASCOM-GRUP" SA (înregistrată la CNPF cu nr. 6293 în data de 19.09.2022).

La 23.09.2022, terțul SA „Garanție" a depus cererea prealabilă prin care a solicitat suspendarea executării Hotărârii CNPF *****din 01.09.2022 și anularea Hotărârii CNPF *****din 01.09.2022 ca fiind ilegală și neîntemeiată.

Conform art. 23 din Legea nr. 192 din 12.11.1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare,

(1) Actele Comisiei Naţionale sunt supuse controlului de legalitate în instanţele de judecată conform procedurii stabilite de Codul administrativ și normelor prezentei legi. Dispoziţiile Codului administrativ și ale altor legi pot fi aplicate în cazurile de contestare a actelor Comisiei Naționale doar în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.

(1^1) Instituția suspendării nu se aplică în cazul contestării actelor Comisiei Naționale privind sancțiunile aplicate participantului la piața financiară nebancară

referitoare la:

a) suspendarea/retragerea licenței, autorizației, avizului, aprobării sau a confirmării;

b) instituirea procedurii de redresare, de remediere sau de administrare specială și/sau provizorie a entităților supravegheate;

c) măsurile de salvgardare adoptate în procesul de evaluare și supraveghere a calității acționarilor și persoanelor cu funcții de conducere ale entităților supravegheate;

d) suspendarea activității organizațiilor de creditare nebancară sau radierea acestora din Registrul organizațiilor de creditare nebancară autorizate.

(1^2) Prin derogare de la art. 17^1 alin. (4) din Codul administrativ nr. 116/2018, depunerea unei cereri de suspendare a executării unui act al Comisiei Naționale nu suspendă de drept efectele actului contestat până la soluționarea cererii de suspendare.

(2) Suspendarea executării actelor Comisiei Naţionale, altele decât cele prevăzute la alin. (1^1), poate fi cerută în instanța de judecată numai după contestarea acestora la Comisia Naţională în termen de 30 de zile de la data comunicării răspunsului Comisiei Naţionale pe marginea cererii prealabile privind aceste acte sau de la data expirării termenului pentru soluţionarea cererii prealabile. Termenul de 30 de zile nu se extinde asupra actelor cu caracter normativ.

(3) Suspendarea executării actelor Comisiei Naţionale, altele decât cele prevăzute la alin. (1^1), poate fi dispusă de instanţa de judecată numai la cererea reclamantului, depusă concomitent cu înaintarea acţiunii, şi doar în cazul în care sînt întrunite cumulativ următoarele condiţii:

a) motivele invocate de reclamant în susţinerea acţiunii sînt pertinente şi bine întemeiate şi este un caz prima facie împotriva legalității actului contestat;

b) reclamantul prezintă argumente care au o bază factologică precum că circumstanţele litigiului reclamă dispunerea urgentă a suspendării executării actului administrativ contestat pentru a evita prejudicierea gravă şi ireparabilă a intereselor reclamantului;

c) prejudiciul care ar putea fi cauzat reclamantului depăşeşte interesul public urmărit prin emiterea actului administrativ contestat.

(4) Sarcina probaţiunii întrunirii condițiilor menționate la alin. (3) revine reclamantului. Pînă la proba contrară se prezumă existenţa unui interes public în executarea imediată şi neîntreruptă a actelor Comisiei Naţionale.

(5) În cadrul examinării cererilor privind suspendarea executării actelor Comisiei Naţionale, instanţa de judecată citează părţile în proces, indicînd data şi ora desfăşurării şedinţei de judecată şi anexînd copia de pe cererea de suspendare a executării actului Comisiei Naţionale, de asemenea solicită Comisiei Naţionale să prezinte referinţa pe marginea cererii de suspendare.

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea copiei de pe cererea de suspendare a executării actului Comisiei Naţionale, Comisia Naţională depune referinţa pe marginea acestei cereri.

(7) Instanţa de judecată este obligată să soluţioneze cererea de suspendare a executării actului Comisiei Naţionale în cel mult 5 zile de la prezentarea referinţei de către Comisia Naţională sau de la data la care trebuia prezentată referinţa.

(8) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului Comisiei Naţionale doar în cazul întrunirii cumulative a condiţiilor menționate la alin. (3). Instanţa de judecată pronunță o încheiere motivată privind suspendarea sau refuzul de suspendare a executării actului Comisiei Naţionale.

(9) Hotărîrea instanței de judecată privind declararea ilegală, în parte sau în tot, a actului normativ al Comisiei Naţionale se transmite de îndată Comisiei Naţionale şi se publică neîntîrziat pe pagina web oficială a Comisiei Naţionale. Dacă instanța de judecată anulează în totalitate sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedură prealabilă și obligă Comisia Națională să reconsidere emiterea unui act administrativ individual, Comisia Națională aplică termenul prevăzut de actul normativ pentru examinarea unei asemenea solicitări din partea unui participant al procedurii administrative, cu luarea în considerare a circumstanțelor de oportunitate noi.

(10) Acţiunile de contencios administrativ privind actele Comisiei Naţionale sau privind nesoluţionarea de către aceasta în termen legal a unei cereri se înaintează în instanţa de judecată competentă potrivit Codului administrativ, cu condiţia respectării obligatorii de către reclamant a procedurii prealabile prevăzute la alin. (2).

(11) Încheierea judecătorească privind suspendarea sau refuzul de suspendare a executării actului Comisiei Naţionale poate fi atacată cu recurs în conformitate cu Codul administrativ, iar recursul împotriva încheierii se examinează în termen restrîns, care nu va depăşi 10 zile de la data depunerii recursului.

(12) Cererile de contestare a hotărîrilor Comisiei Naționale cu privire la procedura de remediere financiară, la emiterea de prescripții și interdicții, la înregistrarea emisiunilor de valori mobiliare ale emitenților, la suspendarea sau retragerea licenței participanților profesioniști, precum și cererile de contestare a ordonanțelor Comisiei Naționale se judecă în termen de 3 luni de la data depunerii.

Conform art. 29 din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări,

(1) În cazul dobîndirii de către o persoană fizică sau juridică, direct sau indirect, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, a dreptului de proprietate sau în cazul dobîndirii de către o persoană juridică a dreptului de administrare asupra participaţiilor calificate la capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului), asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să informeze despre aceasta autoritatea de supraveghere în termen de 7 zile de la data efectuării tranzacţiei.

(2) Asigurătorii (reasigurătorii) prezintă anual autorităţii de supraveghere informaţie detaliată despre identitatea acţionarilor semnificativi, numărul şi valoarea totală a acţiunilor deţinute, iar pentru acţionarii semnificativi persoane juridice – şi rapoartele financiare cu nota explicativă, în modul şi în termenele stabilite prin actele normative ale autorităţii de supraveghere.

(2^1) Suplimentar la cerinţele stabilite la art. 21, persoana care intenţionează să obţină sau care deţine participaţie calificată în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) trebuie să corespundă următoarelor cerinţe:

a) să aibă situaţie financiară stabilă, ceea ce înseamnă că:

– persoana juridică va plăti participaţia calificată în capitalul social al asigurătorului

(reasigurătorului) din mijloace bănești proprii, fapt confirmat prin raportul auditorului independent, şi va menţine capitalul său propriu (activele nete) cel puţin în limitele participaţiei calificate;

– persoana juridică desfășoară activitate economică, financiară şi de altă natură de cel puţin doi ani consecutivi, care îi permite onorarea obligaţiilor sale patrimoniale şi care asigură susţinerea pe viitor a activităţii asigurătorului (reasigurătorului) din surse proprii în cazul în care situaţia financiară a acestuia se înrăutățește;

– persoana fizică dispune de venituri care au caracter de continuitate şi care, prin nivelul lor, justifică în mod corespunzător dobîndirea participaţiei calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului);

b) să nu fie acţionar semnificativ al unui broker de asigurare și/sau de reasigurare;

c) în cazul persoanei fizice, să nu aibă antecedente penale nestinse.

(3) Dobîndirea de către o persoană fizică sau juridică, direct sau indirect, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, a dreptului de proprietate sau de administrare asupra participaţiilor calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) sau majorarea participaţiei calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) peste 10%, 20%, 33% sau 50% din acţiunile cu drept de vot ale acestuia şi, respectiv, reducerea sub aceste niveluri a participaţiei calificate se efectuează cu avizul prealabil al autorităţii de supraveghere, în modul stabilit prin actele normative ale acesteia.

(3^1) Fără avizul prealabil al autorităţii de supraveghere, nicio persoană nu poate să dobîndească, să majoreze sau să reducă, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, prin nicio modalitate, o cotă în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) asupra căreia au devenit incidente prevederile alin. (3).

(4) Autoritatea de supraveghere este în drept să solicite, în limitele competenţei sale, prezentarea actelor de constituire şi a rapoartelor financiare de la fondatori, acţionari şi de la alte persoane juridice care intenţionează să obţină sau care deţin participaţii calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului), precum şi să solicite informaţii autorităţilor administraţiei publice privitor la stabilitatea financiară şi buna-credinţă a persoanelor menţionate.

(5) Exerciţiul dreptului de vot, al dreptului de convocare şi desfăşurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidaţi la funcția de membru al consiliului societăţii, al organului executiv şi al comisiei de cenzori, precum și exercițiul dreptului de a primi dividende se suspendă de drept din data dobîndirii sau majorării realizate cu încălcarea prevederilor alin. (3) și alin. (3^1) în mărimea drepturilor de proprietate deţinute. Acţiunile al căror exerciţiu al dreptului de vot este suspendat nu se vor lua în considerare la adoptarea hotărîrilor privind chestiunile incluse pe ordinea de zi a adunării generale a acţionarilor, precum şi nu se vor lua în calcul la stabilirea cvorumului și a rezultatelor votării, respectiv, nu vor fi cuprinse în voturile reprezentate la adunare. Autoritatea de supraveghere informează dobînditorul și asigurătorul, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția realizată cu încălcarea prevederilor alin. (3) și alin. (3^1), despre incidența prevederilor vizînd suspendarea exercițiului drepturilor prevăzute în

prezentul alineat.

(6) Persoanele care au încălcat prevederile alin. (3) şi alin. (3^1) vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data achiziţionării, acţiunile achiziţionate aferente participaţiei calificate deţinute.

(6^1) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin. (6), acţiunile nu au fost înstrăinate, organul executiv al asigurătorului (reasigurătorului), prin derogare de la prevederile Legii nr. 1134/1997 privind societăţile pe acţiuni, în termen de 15 zile de la data expirării termenului acordat deținătorilor de valori mobiliare pentru vînzarea acțiunilor asigurătorului (reasigurătorului), va emite și va depune la autoritatea de supraveghere decizia privind anularea acestor acțiuni şi emiterea suplimentară de acţiuni în acelaşi număr şi de aceeaşi clasă.

(6^2) Decizia organului executiv al asigurătorului (reasigurătorului) va conţine inclusiv informaţia privind preţul de vînzare al acţiunilor nou-emise şi modul de determinare a acestuia, termenul de expunere a acțiunilor spre vînzare şi condiţiile în care preţul inițial poate fi modificat, cu respectarea prevederilor prezentului articol.

(6^3) Autoritatea de supraveghere emite decizia privind înscrierea aferentă radierii acțiunilor anulate și înregistrării acțiunilor din emisiunea suplimentară în termen de cel mult 15 zile de la data depunerii la autoritatea de supraveghere a deciziei conform alin. (6^1), cu anexarea documentelor aferente înregistrării emisiunii de acțiuni, stabilite de actul normativ al autorității de supraveghere.

(6^4) În termen de 3 zile de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin. (6^3), entitatea (custodele) care ţine evidenţa deținătorilor de valori mobiliare asupra cărora au devenit incidente prevederile alin. (5), în temeiul deciziei organului executiv al asigurătorului (reasigurătorului) şi deciziei autorității de supraveghere, va asigura efectuarea înscrierilor privind anularea acţiunilor din conturile deținătorilor de valori mobiliare respective și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul asigurătorului (reasigurătorului). Acțiunile nou-emise rămîn înscrise în contul asigurătorului (reasigurătorului) pînă la vînzarea și/sau anularea acestora.

(6^5) În termen de cel mult 10 zile de la data efectuării înscrierilor conform alin. (6^4), asigurătorul (reasigurătorul) va expune spre vînzare acțiunile nou-emise și va dezvălui publicului, în modul stabilit de Legea nr. 171/2012 privind piața de capital, informaţia privind situația financiară a asigurătorului (reasigurătorului) pe parcursul ultimilor 3 ani, precum și o descriere a acțiunilor expuse spre vînzare.

(6^6) Termenul de vînzare a acțiunilor nou-emise de către asigurător (reasigurător) nu va depăși 3 luni de la data expunerii acestora spre vînzare, cu excepția indicată la alin. (6^7).

(6^7) Autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea fiecăruia dintre termenele de 3 luni prevăzute la alin. (6) și alin. (6^6) cu perioade a cîte cel mult 3 luni de cel mult 4 ori, în condițiile alin. (6^{10}). Prelungirea se dispune în scopul neadmiterii periclitării stabilității financiare sau în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea, sau a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial al acțiunilor expuse spre vînzare, a cărui calitate este potrivită și adecvată și nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul

adoptării deciziei de prelungire.

Autoritatea de supraveghere va informa asigurătorul (reasigurătorul) cu privire la prelungirea termenului prevăzut în prezentul alineat pînă la expirarea termenului precedent stabilit pentru vînzarea acțiunilor nou-emise.

(6^{8}) Preţul iniţial de expunere spre vînzare al acţiunilor asigurătorului (reasigurătorului) va fi stabilit în următoarele condiții:

a) în cazul în care cota nu depășește 10% – conform criteriilor prevăzute la art. 23 alin. (2) din Legea nr. 171/2012 privind piaţa de capital, cu aplicarea alin. (7) din același articol pentru criteriul stabilit la art. 23 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 171/2012 privind piața de capital;

b) în cazul în care cota depășește 10% – conform valorii acţiunilor, rezultată dintr-o expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaţionale de evaluare.

Determinarea preţului conform lit. b) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, ţinut de către autoritatea de supraveghere în modul stabilit de aceasta.

(6^{10}) Organul executiv al asigurătorului (reasigurătorului) poate să modifice prin diminuare prețul acțiunilor expuse spre vînzare în intervale cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vînzare sau a ultimei modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de pînă la 30 la sută în ceea ce priveşte prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste limita de 30 la sută cu aducerea argumentelor justificative.

(6^{11}) Despre orice modificare a prețului urmează a fi notificată, în termen de 3 zile, autoritatea de supraveghere, cu dezvăluirea publică a informației respective în modul stabilit de Legea nr. 171/2012 privind piața de capital.

(6^{12}) Mijloacele bănești obținute ca rezultat al vînzării acțiunilor nou-emise se vor transfera într-un cont bancar provizoriu, deschis de către asigurător (reasigurător) în acest scop. Asigurătorul (reasigurătorul) va consemna mijloacele bănești obținute în urma vînzării acțiunilor nou-emise în conturile ultimilor deţinători de acţiuni care au încălcat prevederile alin. (3) şi (3^{1}), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, suma amenzilor) aferente vînzării.

(6^{13}) În cazul procurării acţiunilor nou-emise în cote ce reprezintă participații calificate se vor respecta cerințele alin. (3).

(6^{14}) Societățile de investiții vor informa imediat asigurătorul (reasigurătorul) despre clienții care au procurat acțiuni. Lista persoanelor care au procurat acţiuni nou-emise urmează a fi prezentată de către asigurător (reasigurător) autorității de supraveghere în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru vînzare.

(6^{15}) Dacă, în termenul prevăzut în decizia organului executiv al asigurătorului (reasigurătorului), acțiunile nou-emise nu au fost vîndute sau au fost vîndute parţial, acțiunile care nu au fost vîndute urmează a fi răscumpărate și anulate, iar organul executiv, prin derogare de la prevederile Legii nr. 1134/1997 privind societăţile pe

acţiuni, este obligat să ia decizia de reducere a capitalului social. Prețul de răscumpărare a acțiunilor nevîndute este ultimul preț de vînzare sau de expunere a acțiunilor nou-emise și expuse spre vînzare conform alin. (6^{10}).

(6^{16}) În cazul în care, în rezultatul emiterii deciziei de răscumpărare a acțiunilor nevîndute și de reducere a capitalului social conform alin. (6^{15}), asigurătorul (reasigurătorul) nu se încadrează în cerințele prudențiale privind indicatorii de lichiditate și solvabilitate, autoritatea de supraveghere retrage licența eliberată asigurătorului (reasigurătorului) fără aplicarea procesului de lichidare silită, dacă nu este temei pentru declanșarea procesului de insolvabilitate. Despre retragerea licenței se comunică, în scris, asigurătorului (reasigurătorului) și Serviciului Fiscal de Stat în aceeași zi. În cazul în care, în termen de 45 zile de la retragerea licenței, adunarea generală a acționarilor nu a luat decizia de lichidare benevolă sau de reorganizare a asigurătorului (reasigurătorului), autoritatea de supraveghere inițiază procesul de lichidare silită a asigurătorului (reasigurătorului).

(6^{17}) În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv al asigurătorului (reasigurătorului) privind reducerea capitalului social prin anularea acțiunilor răscumpărate, asigurătorul (reasigurătorul) prezintă autorității de supraveghere documentele stabilite prin actul normativ pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social.

La răscumpărarea acțiunilor nevîndute, asigurătorul (reasigurătorul) achită foștilor deținători ultimul preț de vînzare sau de expunere a acțiunilor nou-emise și expuse spre vînzare conform alin. (610), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente răscumpărării și anulării.

Anularea acțiunilor răscumpărate și reducerea capitalului social al asigurătorului (reasigurătorului) se efectuează numai după obținerea permisiunii autorității de supraveghere pentru distribuirea capitalului și a avizului, în cazul acționarilor care vor deține, ca urmare a distribuirii, participații calificate. Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere.

(6^{18}) Prin derogare de la alin. (5), în cazul în care se constată că drepturile suspendate periclitează guvernarea corporativă a asigurătorului (reasigurătorului), înaintarea candidaţilor şi alegerea organelor de conducere, inclusiv cvorumul pentru desfăşurarea adunărilor generale ale acţionarilor şi majoritatea necesară pentru adoptarea deciziilor, autoritatea de supraveghere, în urma evaluării efectuate conform alin. (6^{19}), poate prelua sau poate delega gestiunea acțiunilor suspendate și a acțiunilor nou-emise unei societăţi de investiţii selectate în urma unui concurs organizat în mod transparent de autoritatea de supraveghere.

(6^{19}) La aplicarea prevederilor de gestiune a acțiunilor suspendate, autoritatea de supraveghere va efectua evaluarea ponderii asigurătorului (reasigurătorului) pe piața asigurărilor după valoarea activelor sale, după valoarea obligațiilor asumate conform contractelor de asigurare, precum și evaluarea impactului pe care l-ar putea avea asupra pieţei asigurărilor, asupra altor asigurători (reasigurători). Rezultatele evaluării și potenţialele efecte negative care pot fi generate vor sta la baza deciziei autorității de supraveghere de a prelua sau de a delega gestiunea acțiunilor suspendate și a acțiunilor

nou-emise unei societăţi de investiţii.

(6^{20}) În cazul prevăzut la alin. (6^{18}), autoritatea de supraveghere sau societatea de investiţii delegată va exercita toate drepturile aferente acţiunilor deţinute de persoanele care nu respectă cerinţele privind calitatea acționariatului asigurătorului (reasigurătorului) și acțiunilor nou-emise conform alin. (6^{1}).

(6^{21}) Cuantumul lunar al remunerației din contul asigurătorului (reasigurătorului) pentru societatea de investiţii delegată sau autoritatea de supraveghere se stabilește de autoritatea de supraveghere în limita a 5 salarii medii în sectorul asigurări, în baza datelor Biroului Naţional de Statistică.

(6^{22}) Mandatul societăţii de investiţii delegate sau al autorităţii de supraveghere gestionare se extinde asupra întregii perioade stabilite pentru vînzarea acţiunilor deţinute de persoanele care nu respectă cerinţele privind calitatea acționariatului asigurătorului (reasigurătorului) și a acțiunilor nou-emise conform alin. (6^{1}).

(6^{23}) În condițiile alin. (6^{18}), prin derogare de la prevederile art. 27 alin. (3) lit. d) și alin. (4) lit. b) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, funcțiile membrilor consiliului asigurătorului (reasigurătorului) și ai comisiei de cenzori pot fi exercitate de către angajații sau membrii consiliului de administrație al autorității de supraveghere. Desemnarea membrilor consiliului asigurătorului (reasigurătorului) și ai comisiei de cenzori este efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, ale prezentei legi și face obiectul aprobării autorității de supraveghere.

(6^{24}) În cazul delegării unei societăți de investiții a gestiunii acțiunilor conform alin. (6^{18}) din prezentul articol, pînă la vînzarea acţiunilor asupra cărora au devenit incidente prevederile alin. (5) din prezentul articol și a acțiunilor nou-emise conform alin. (61) din prezentul articol, fără avizul prealabil al autorității de supraveghere, adunarea generală a acționarilor este în drept să aprobe hotărîrile prevăzute la art. 50 alin. (3) lit. c)–e), lit. h) și alin. (4) lit. a)–c) din Legea nr. 1134/1997 privind societăţile pe acțiuni, iar consiliul societății este în drept să decidă chestiunile prevăzute la art. 65 alin. (2) lit. a), lit. d)–e), lit. i1)–j) din Legea nr. 1134/1997 privind societăţile pe acţiuni.

(6^{25}) Pentru aprobarea altor hotărîri decît a celor prevăzute la alin. (6^{24}) se va solicita avizul prealabil al autorității de supraveghere.

(7) Dacă, după eliberarea avizului prealabil conform alin. (3), se constată necorespunderea acţionarului semnificativ cu cerinţele faţă de acesta, stabilite în conformitate cu prezenta lege, autoritatea de supraveghere este în drept să retragă avizul prealabil. În acest caz, devin incidente și se aplică prevederile alin. (5) şi alin. (6).

(8) Persoanele care au obținut participație calificată în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) și nu au prezentat către asigurător (reasigurator) și/sau autoritatea de supraveghere actele/informațiile prevăzute de prezenta lege cad sub incidența prevederilor alin. (5)–(7).

(9) Persoanele care sînt împuternicite, conform legii, să înregistreze transferul dreptului de proprietate urmare a dobîndirii sau majorării participaţiei calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) vor efectua înregistrările respective numai cu condiţia prezentării avizului prealabil al autorității de supraveghere.

(9[1]) Persoanele pentru care s-au dispus măsurile prevăzute la alin. (5)–(6) nu mai pot deţine, direct sau indirect, noi acţiuni în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului), respectiv în capitalul social al altor asigurători (reasigurători).

(10) În cazul asigurătorilor (reasigurătorilor) cărora li s-a retras licența și ale căror acțiuni nou-emise nu au fost vîndute în condițiile alin. (6[6])–(6[10]) din prezentul articol, prin derogare de la prevederile Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiunile nou-emise care nu au fost vîndute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al entității. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al entității este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul său social. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, entitatea prezintă autorității de supraveghere documentele stabilite prin actul normativ pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Entitatea consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile alin. (3) și (3[1]) din prezentul articol, în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vînzării și anulării.

(11) Pentru asigurătorii (reasigurătorii) cărora li s-a retras licența și ale căror acțiuni au intrat sub incidența prevederilor art. II din Legea nr. 242/2017 pentru modificarea articolului 29 din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări, termenul de vînzare a acțiunilor expuse spre vînzare continuă să curgă în condițiile reglementărilor autorității de supraveghere. Prin derogare de la prevederile Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, la expirarea termenului de vînzare a acțiunilor, stabilit în reglementările autorității de supraveghere, acțiunile nou-emise care nu au fost vîndute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al entității. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al entității este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul său social. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, entitatea prezintă autorității de supraveghere documentele stabilite prin actul normativ pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Entitatea consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile art. 29 alin. (3) și (3[1]) din prezenta lege, în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vînzării și anulării.

(12) În cazul aplicării prevederilor de gestiune a acţiunilor suspendate și/sau al instituirii administrării speciale a asigurătorului (reasigurătorului) până la expirarea termenului de vânzare a acțiunilor nou-emise stabilit la alin. (66), inclusiv a termenului de prelungire prevăzut la alin. (67), prin derogare de la alin. (610), prețul de expunere spre vânzare al acțiunilor asigurătorului (reasigurătorului) se va stabili în condițiile alin. (68). După stabilirea prețului potrivit prezentului alineat, autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea termenului de vânzare a acțiunilor nou-emise cu perioade a câte cel mult 3 luni de cel mult 3 ori, cu posibilitatea modificării prețului acestora conform alin. (610).

Conform art. 29[1] din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări,

(1) La examinarea solicitării pentru eliberarea avizului prealabil prevăzut la art.29 alin. (3), în vederea asigurării unei administrări prudente şi sănătoase a asigurătorului (reasigurătorului) şi luînd în considerare posibila influenţă asupra asigurătorului (reasigurătorului) a potenţialului acționar semnificativ, autoritatea de supraveghere evaluează dacă calitatea potenţialului acționar semnificativ, inclusiv capacitatea financiară a acestuia în raport cu achiziţia propusă, este potrivită şi adecvată în conformitate cu cerințele stabilite prin prezenta lege, inclusiv prin examinarea cumulativă a următoarelor criterii:

a) reputaţia potenţialului acționar semnificativ;

b) calificarea, reputaţia şi experienţa oricărei persoane care va activa în calitate de persoană cu funcție de răspundere după realizarea achiziţiei propuse;

c) soliditatea financiară a potenţialului acționar semnificativ;

d) capacitatea asigurătorului (reasigurătorului) de a respecta normele prudenţiale, conform prevederilor legislaţiei în vigoare, în special a cerinţei ca grupul financiar din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului de informaţii între autorităţile competente şi determinarea repartizării competenţelor între aceste autorităţi;

e) existenţa unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce priveşte achiziţia propusă, este sau a fost săvîrşită o infracţiune ori o tentativă a unei infracţiuni de spălare a banilor sau de finanţare a actelor de terorism, în sensul prevederilor legislaţiei în domeniu, sau că, prin achiziţia propusă, un asemenea risc ar putea creşte;

f) existenţa unor motive rezonabile de a suspecta că beneficiarul efectiv al achiziţiei propuse este o altă persoană decît cea declarată autorității de supraveghere.

(2) Lista de informaţii şi documente necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la alin. (1), precum și procedura aferentă se stabilesc în actele normative emise de autoritatea de supraveghere.

(3) În cazul în care avizul prealabil este solicitat pentru două sau mai multe participații calificate care vizează același asigurător (reasigurător), autoritatea de supraveghere asigură un tratament nediscriminatoriu tuturor potenţialilor acționari semnificativi.

(4) Orice deţinător direct sau indirect de participație calificată în capitalul social al unui asigurător (reasigurător) este obligat să prezinte, la cererea autorității de supraveghere, informaţie aferentă activităţii sale, inclusiv rapoartele financiare anuale, declaraţiile de venituri, precum şi altă informaţie necesară pentru efectuarea evaluării prudenţiale, în modul şi în condiţiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere.

(5) În cazul în care deţinătorul direct sau indirect de participație calificată nu mai îndeplineşte cerinţele prevăzute de lege şi de actele normative ale autorității de supraveghere emise întru aplicarea acesteia privind calitatea acţionariatului unui asigurător (reasigurător) sau exercită asupra asigurătorului (reasigurătorului) o influenţă de natură să pericliteze administrarea prudentă şi sănătoasă a acestuia, precum şi în cazul în care deţinătorul direct sau indirect ori beneficiarul efectiv al acestuia nu a furnizat

autorității de supraveghere informaţii care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv, autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situaţii. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancţiuni care pot fi aplicate asigurătorului (reasigurătorului), administratorilor acestuia, deţinătorului direct şi indirect de participație calificată în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) şi beneficiarului efectiv al acestuia, autoritatea de supraveghere poate retrage avizul prealabil acordat în temeiul art.29 alin. (3), poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acţiunilor corespunzătoare, a dreptului de convocare şi desfăşurare a adunării generale a acţionarilor, a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, a dreptului de a propune candidaţi pentru funcția de membru al consiliului societăţii, al organului executiv şi al comisiei de cenzori, a dreptului de a primi dividende, poate dispune înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost suspendat a acţiunilor deţinute şi/sau, în cazul în care autoritatea de supraveghere retrage acordul prealabil acordat deţinătorilor de participație calificată care deţin, independent sau cumulativ, mai mult de 50% în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului), poate institui administrarea specială.

Conform art. 42^2 din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări,

(1) În vederea efectuării unei supravegheri eficiente, inclusiv pentru realizarea unui complex de măsuri administrative, financiare, juridice, organizatorice avînd drept scop stabilirea condiţiilor optime de conservare a valorii activelor, pentru eliminarea deficienţelor la administrarea asigurătorului (reasigurătorului) şi a patrimoniului lui, la achitarea indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare, autoritatea de supraveghere poate institui administrarea specială prin:

a) decizie de deschidere a procedurii de remediere financiară prin administrare specială;

b) decizie motivată de instituire a administrării speciale în următoarele cazuri:

– persoanele cu funcție de răspundere sau acționarii asigurătorului (reasigurătorului) împiedică sistematic exercitarea atribuţiei de supraveghere prin tăinuirea conturilor, activelor, registrelor, rapoartelor, documentelor şi a informaţiilor sau prin refuzul neîntemeiat de prezentare a acestora la solicitarea autorității de supraveghere;

– organele de conducere ale asigurătorului (reasigurătorului) nu sînt capabile să asigure desfășurarea activității acestuia în conformitate cu normele de prudență, în special în legătură cu conflictele ce dezorganizează activitatea asigurătorului (reasigurătorului), cu arestul, suspendarea din funcţie a administratorilor în cadrul unei cauze penale sau cu condamnarea acestora pentru infracţiunea comisă;

– asigurătorul (reasigurătorul) nu se conformează prescripțiilor repetate emise de autoritatea de supraveghere privind înlăturarea acelorași încălcări;

– asigurătorul (reasigurătorul) nu respectă sau nu este capabil să respecte măsurile incluse în planul de remediere financiară.

(2) Administrarea specială se exercită de către un administrator special desemnat de autoritatea de supraveghere. În calitate de administrator special poate fi numit un angajat al autorității de supraveghere, care corespunde cerințelor pentru administratorul unui asigurător (reasigurător), sau o societate de audit ori un auditor întreprinzător individual,

care deţin licenţă pentru activitatea de audit și/sau certificat de calificare al auditorului în domeniul asigurărilor.

(3) Administratorul special își exercită atribuțiile în corespundere cu prevederile legale și este responsabil doar în fața autorității de supraveghere care este în drept să dea dispoziții obligatorii și recomandări în legătură cu activitatea acestuia.

(4) În cazul în care administratorul special nu respectă prevederile legale, nu exercită sau exercită nesatisfăcător atribuțiile sale, autoritatea de supraveghere va dispune destituirea acestuia și desemnarea unei alte persoane.

(5) Din momentul desemnării sale, administratorul special preia controlul și gestionează activitatea asigurătorului (reasigurătorului), avînd acces nelimitat la activele, încăperile, documentele, rapoartele, registrele și la orice alte informații deținute de asigurător (reasigurător).

(6) Pe perioada administrării speciale, drepturile și obligațiile acționarilor și ale organelor de conducere ale asigurătorului (reasigurătorului) se suspendă, fiind exercitate de către administratorul special. Cu acordul scris al autorității de supraveghere, administratorul special poate delega o parte din atribuțiile sale altor persoane.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (6), adunarea generală a acționarilor asigurătorului (reasigurătorului) poate adopta hotărîri ce se limitează la decizii care nu contravin scopurilor instituirii administrării speciale și nu împiedică exercitarea atribuțiilor și drepturilor administratorului special.

(8) Actele juridice și/sau acțiunile efectuate în numele și în contul asigurătorului (reasigurătorului) sînt nule de drept dacă sînt săvîrșite cu încălcarea prevederilor prezentului articol și nu sînt coordonate cu administratorul special sau aprobate de acesta.

(9) Administratorul special are atribuții depline de a conduce, gestiona și controla asigurătorul (reasigurătorul), inclusiv:

a) analizează, evaluează activitatea și situația financiară a asigurătorului (reasigurătorului);

b) elaborează, organizează și realizează măsurile de remediere financiară a asigurătorului (reasigurătorului);

c) exercită acțiunile de dispunere asupra întregului patrimoniu al asigurătorului (reasigurătorului);

d) exercită măsuri de înlăturare a factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului);

e) prezintă autorității de supraveghere informații, explicații și rapoarte.

(10) În exercitarea atribuțiilor și drepturilor sale, administratorul special acordă importanță prioritară intereselor și drepturilor asiguraților și beneficiarilor asigurării. Administratorul special poartă răspundere pentru acțiunile frauduloase și comise cu rea-credință care au cauzat prejudicii asigurătorului (reasigurătorului).

(11) În termen de 3 luni de la desemnare, administratorul special prezintă autorității de supraveghere un raport cu privire la situaţia financiară şi la perspectivele financiare ale asigurătorului (reasigurătorului).

(12) Raportul administratorului special va conţine cel puțin următoarele:

a) măsurile întreprinse de la instituirea administrării speciale şi efectele acestora;

b) evaluarea perspectivelor de realizare, a costurilor şi a beneficiilor aproximative ale posibilităţilor de remediere a situaţiei financiare, inclusiv de restructurare, reorganizare, vînzare a activelor asigurătorului (reasigurătorului) sau vînzare a asigurătorului (reasigurătorului), ori, după caz, de intentare a procedurii de insolvabilitate, inclusiv o determinare a valorii estimative a activelor ce ar putea fi valorificate în caz de declanșare a procedurii de insolvabilitate asigurătorului (reasigurătorului);

c) recomandările privind măsurile de înlăturare a circumstanţelor și factorilor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării speciale, care pot include un plan de acţiuni detaliat constînd în implementarea oricăror dintre măsurile prevăzute de prezenta lege pentru remedierea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului).

(13) În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere poate, în funcţie de circumstanțe, să hotărască următoarele:

a) cu privire la oportunitatea şi perioada de menţinere a administrării speciale;

b) cu privire la aprobarea recomandărilor înaintate, aprobarea planului propus, cu sau fără modificări;

c) cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate sau de lichidare silită a asigurătorului (reasigurătorului), dacă ajunge la concluzia despre imposibilitatea înlăturării circumstanţelor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării speciale.

(14) La analiza raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere trebuie să urmărească, în mod prioritar, obiectivul de menţinere a stabilităţii financiare a asigurătorului (reasigurătorului) şi de protecţie a drepturilor și intereselor asiguraților și beneficiarilor asigurării.

(15) Autoritatea de supraveghere are dreptul să stabilească condiţiile şi limitele cheltuielilor legate de administrarea specială a asigurătorului (reasigurătorului), care se efectuează din contul mijloacelor acestuia. Remuneraţia muncii administratorului special angajat al autorităţii de supraveghere și a persoanelor angajate să acorde asistenţă administratorului special se suportă de către asigurător (reasigurător) și se stabilește de către autoritatea de supraveghere.

Conform art. 46 Constituție,

(1) Dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

(3) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecţia mediului înconjurător şi asigurarea bunei vecinătăţi, precum şi la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

În speță, obiectul contenciosului administrativ în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității Hotărârii CNPF*****din 01.09.2022 și a Hotărârii CNPF ***** din 26.09.2022 privind menținerea administrării speciale a CA „Garanție” SA și aplicarea măsurilor speciale în privința acționarului SA „Ascom Grup”.

Partea reclamantă SA „Ascom Grup” a solicitat anularea actelor administrative, invocând ilegalitatea acestora pe motiv că impun înstrăinarea forțată a acțiunilor deținute la CA „Garanție” SA, care sunt sechestrate, și că menținerea administrării speciale nu este motivată și disproporțională.

Instanța atestă că, Hotărârea CNPF*****din 01.09.2022 a fost emisă în urma examinării a două proceduri administrative conexate prin Hotărârea CNPF *****din 16.08.2022: (1) procedura aferentă Raportului administratorului special al CA „Garanție” SA și (2) procedura privind examinarea corespunderii acționarului semnificativ SA „Ascom Grup” cu prevederilor legale.

La caz, instanța reține că, prin Hotărârea CNPF ***** din 26.04.2022 a fost instituită administrarea specială în cadrul CA „Garanție” SA, fiind constatată neexecutarea continuă a prescripțiilor autorității de supraveghere cu privire la lichidarea deficitului de active pentru acoperirea fondului asiguraților.

Instanța remarcă că, la 28 iulie 2022, administratorul special desemnat în cadrul CA „Garanție” SA a prezentat Comisiei Naționale a Pieței Financiare raportul detaliat cu privire la situația financiară și perspectivele economico-financiare ale asigurătorului. Astfel, a fost constatată o deteriorare sistematică și continuă a indicatorilor financiari esențiali a CA „Garanție” SA, reflectată în special prin insuficiența marjei de solvabilitate, reducerea constantă și semnificativă a lichidităților disponibile, precum și existența unui deficit al activelor raportate la obligațiile asumate față de asigurați și creditori.

Totodată, raportul administratorului special a reliefat faptul că societatea „Ascom Grup” SA, în calitatea sa de acționar unic al asigurătorului, nu a adoptat măsurile eficiente și corespunzătoare necesare pentru remedierea situației economice și financiare precare, ignorând recomandările CNPF și prescripțiile anterioare formulate de către administratorul special. Subsecvent, s-a stabilit lipsa acțiunilor concrete și eficiente din partea acționarului unic de majorare a capitalului social, fapt care ar fi condus direct și imediat la consolidarea capacității financiare a companiei și la restabilirea marjei obligatorii de solvabilitate prevăzută de legislația în domeniul asigurărilor.

Mai mult, s-a identificat menținerea pe o perioadă îndelungată, a creanțelor nerecuperate sub forma avansurilor și împrumuturilor acordate de cătreCA „Garanție” SA către persoane afiliate sau terți, inclusiv către acționarul unic „Ascom Grup” SA, sume care nu au fost restituite în termenele stabilite și care au generat un impact negativ suplimentar asupra fluxului de numerar și implicit asupra solvabilității. În context, raportul relevă că deficitul de active s-a accentuat progresiv, devenind critic și punând în pericol capacitatea societății de a-și onora obligațiile financiare față de asigurați și creditori.

Astfel, concluziile administratorului special demonstrează că inacțiunea și lipsa de responsabilitate economică a acționarului unic „Ascom Grup” SA, manifestată prin

absența unei infuzii reale de capital, nerambursarea creanțelor existente, și omisiunea luării unor măsuri prompte de corectare a dezechilibrului financiar constatat, au determinat agravarea situației financiare a CA „Garanție” SA, justificând astfel necesitatea menținerii măsurilor urgente din partea CNPF în vederea protejării interesului public și asiguraților afectați de această stare de fapt.

Totodată, instanța remară că, Comisia Națională a Pieței Financiare în urma efectuării unei examinări detaliate a situației financiare aferente acționarului semnificativ SA „Ascom Grup”, a constatat existența unor grave deficiențe economice și încălcări persistente ale cadrului legal. Astfel, potrivit informațiilor financiare analizate și raportate la 31 decembrie 2021, capitalul propriu al SA „Ascom Grup” a fost determinat ca având o valoare negativă semnificativă, în cuantum de 61,2 milioane lei. În context, valoare negativă a capitalului propriu denotă în mod incontestabil, faptul că pasivele părții depășeau activul acesteia, indicând o stare de insolvență.

În același context, CNPF a stabilit că gradul de îndatorare a SA „Ascom Grup” era supraunitar, având valoarea de 1,09, ceea ce constituie o dovadă suplimentară și incontestabilă a incapacității financiare și economice a entității de a-și gestiona sustenabil datoriile acumulate în raport cu patrimoniul său net. În consecință, partea se afla într-o situație financiară fragilă, caracterizată printr-un dezechilibru între datorii și active, fapt ce ridica semne serioase de întrebare privind solvabilitatea și stabilitatea financiară pe termen lung a SA „Ascom Grup”.

De asemenea, analizând evoluția indicatorilor financiari înregistrați pe parcursul ultimilor 5 ani consecutivi, CNPF a constatat că SA „Ascom Grup” nu a respectat în mod repetat și constant obligația expres prevăzută de art. 29 alin. (2^1) lit. a) prima liniuță din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări, care stabilește obligația imperativă a acționarului semnificativ de a menține capitalul propriu cel puțin la nivelul valorii participației calificate deținute în cadrul entității supravegheate, iar neconformitate repetată indică în mod evident faptul că acționarul semnificativ a încălcat sistematic obligațiile legale care îi revin în calitatea sa de deținător unic al participației calificate, punând astfel în pericol stabilitatea și funcționarea a CA „Garanție” SA.

În context, CNPF a identificat că SA „Ascom Grup”, prin inacțiunea și incapacitatea sa financiară manifestată pe termen lung, a devenit un factor de risc pentru stabilitatea financiară și credibilitatea entității supravegheate, justificând necesitatea aplicării măsurilor administrative imediate pentru protecția interesului public și asigurarea respectării riguroase a cadrului legislativ.

Instanța, analizând decizia privind menținerea administrării speciale în cadrul CA „Garanție” S.A. (pct. 3-7 din Hotărârea), reține că, în conformitate cu prevederile stabilite la art. 42^2 alin. (13) lit. a) din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări, autoritatea de supraveghere este în drept, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare din momentul primirii raportului administratorului special, să se pronunțe asupra oportunității și termenului concret pentru menținerea administrării speciale. În speță, instanța atestă că, decizia CNPF de menținere a administrării speciale a fost fundamentată pe baza constatărilor și concluziilor desprinse din Raportul prezentat de administratorul special la data de 28 iulie 2022, care atestă existența deficiențelor semnificative și grave în

activitatea economică, financiară și administrativă a asigurătorului.

Astfel, Raportul administratorului special a relevat explicit faptul că asigurătorul se confruntă cu o stare economică critică, caracterizată printr-un deficit considerabil de active eligibile, fapt ce afectează în mod direct capacitatea de acoperire a obligațiilor asumate față de asigurați și creditori, punând astfel în pericol iminent protejarea drepturilor și intereselor legitime ale acestora. Mai mult, s-a constatat că activele disponibile ale CA „Garanție" SA erau insuficiente și necorespunzătoare criteriilor prudențiale minime, impuse de legislație pentru a acoperi integral fondurile asiguraților, ceea ce indică existența riscului real și imediat de neexecutare a obligațiilor față de aceștia.

În plus, administratorul special a raportat inexistența unor acțiuni concrete, eficiente și imediate din partea acționarului unic SA „Ascom Grup" de remediere efectivă a dezechilibrului financiar și economic existent, în special prin omisiunea majorării capitalului social, refuzul restituirii avansurilor și împrumuturilor contractate anterior, dar și lipsa măsurilor reale de redresare financiară. În consecință, instanța consideră întemeiată concluzia CNPF potrivit căreia continuarea administrării speciale se justifică din perspectiva necesității urgente de a limita și a gestiona eficient riscurile stabilite, protejând astfel interesele legitime ale asiguraților și stabilitatea generală a pieței asigurărilor.

Prin urmare, măsura privind menținerea administrării speciale este conformă cu principiul proporționalității, fiind necesară, adecvată și rezonabilă în raport cu scopul urmărit, și anume prevenirea deteriorării suplimentare a situației financiare precare a CA „Garanție" SA și protejarea eficientă a interesului public și a beneficiarilor serviciilor de asigurare. Astfel, instanța conchide că, decizia contestată privind menținerea administrării speciale este justificată și legală, fundamentată pe fapte obiective și argumente solide desprinse din situația economică a părții.

Cu privire la hotărâre *****din 01.09.2022 partea care vizează nemijlocit drepturile și obligațiile acționarului semnificativ, SA „Ascom Grup" (pct. 8-11 din Hotărârea contestată), instanța de judecată atestă că, Comisia Națională a Pieței Financiare a aplicat măsurile prevăzute explicit de art. 29^1 alin. (5) din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări, legiuitorul a stabilit că în cazul în care deținătorul direct sau indirect de participație calificată nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de lege pentru menținerea unei asemenea participații, CNPF este obligată să adopte măsurile necesare pentru încetarea acestei situații și eliminarea riscurilor aferente. În acest context, CNPF dispune de prerogative legale ce includ suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor, restricționarea dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, precum și impunerea obligației de înstrăinare a participației calificate, în scopul restabilirii conformității și protejării interesului public.

În speță, CNPF a constatat că, acționarul semnificativ SA „Ascom Grup", nu mai îndeplinea cerințele stabilite de legislația specială pentru menținerea participației calificate, în special obligația menținerii capitalului propriu la nivelul valorii participației calificate deținute. Astfel, din analiza efectuată de CNPF asupra situației financiare a SA „Ascom Grup" se atestă că, la data de 31 decembrie 2021, partea avea un capital propriu

negativ semnificativ, în cuantum de 61,2 milioane lei, și un grad de îndatorare supraunitar (1,09), ceea ce indica explicit imposibilitatea practică și reală a acesteia de a-și menține statutul de acționar semnificativ conform art. 29 alin. (2^1) lit. a) din Legea nr. 407 din 21.12.2006.

Subsecvent, având în vedere gravitatea încălcărilor stabilite și riscurile iminente asociate situației, inclusiv riscul de prejudiciere a intereselor legitime ale asiguraților și creditorilor CA „Garanție" S.A., CNPF a recurs în mod justificat la aplicarea măsurilor prevăzute de art. 29^1 alin. (5) din Legea nr. 407 din 21.12.2006. Or, măsurile dispuse privind suspendarea drepturilor de vot aferente participației calificate și impunerea obligației de înstrăinare a acțiunilor deținute de către SA „Ascom Grup", au avut ca obiectiv legitim de restabilire a stabilității financiare a asigurătorului și respectarea cadrului legal enunțat.

Instanța consideră că, măsurile speciale aplicate au fost proporționale cu gravitatea și natura deficiențelor constatate, având un caracter rezonabil, necesar și oportun, ținând cont de situația critică în care se afla CA „Garanție" S.A. și riscul concret generat de incapacitatea financiară a acționarului semnificativ. Subsecvent, instanța apreciază că, hotărârea *****din 01.09.2022 a fost emisă în conformitate cu prevederilor legale, și este fundamentată pe fapte și argumente obiective, fiind în concordanță cu scopul legii, și anume protejarea interesului public și asigurarea stabilității pieței de asigurări.

La fel, instanța remarcă că, potrivit prevederilor din art. 29 alin. (2^1) lit. a) din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări, persoana fizică sau juridică ce deține o participație calificată în capitalul social al unui asigurător este obligată să îndeplinească permanent și cumulativ condiții de ordin financiar-prudențial, în special obligația menținerii capitalului propriu cel puțin la nivelul valorii participației calificate pe care o deține.

În context, din analiza materialelor anexate rezultă faptul că, la data de referință din 31 decembrie 2021, SA „Ascom Grup" în calitatea sa de acționar unic și titular al participației calificate de 100% în capitalul social al CA „Garanție" SA, înregistra un capital propriu negativ, cuantificat concret la valoarea semnificativă de -61,2 milioane lei. Prin urmare, instanța atestă că, SA „Ascom Grup" se află într-o stare de neconformitate cu prevederile art. 29 alin. (2^1) lit. a) din Legea nr. 407 din 21.12.2006, stare care compromite direct stabilitatea financiară și capacitatea economică necesară pentru asigurarea funcționării a asigurătorului. Se remarcă că, neconformitate nu este una izolată sau accidentală, ci reprezintă rezultatul unei conduite constante, manifestate prin lipsa măsurilor concrete și eficiente de redresare financiară, fapt ce impune aplicarea promptă a măsurilor speciale prevăzute de lege, în vederea restabilirii conformității și protejării intereselor legitime ale asiguraților și ale pieței financiare nebancare în ansamblu.

Mai mult, instanța remarcă că, partea reclamantă SA „Ascom Grup", nu a contestat pe fond veridicitatea și exactitatea constatării privind existența capitalului propriu negativ în cuantum de 61,2 milioane lei, limitându-se la invocarea aspectelor formale și de procedură, fără a prezenta argumente sau dovezi care să infirme sau să modifice realitate financiară. Or, din analiza materialelor anexate rezultă faptul că, pe parcursul a 5 ani consecutivi 2017-2021, SA „Ascom Grup" s-a aflat în mod constant și neîntrerupt într-o

stare de neconformitate cu obligația imperativă privind menținerea capitalului propriu (activelor nete) cel puțin în limitele participației calificate deținute în capitalul social al asigurătorului, prevăzute art. 29 alin. (2^1) lit. a) din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări.

În context, instanța reține că măsurile administrative adoptate de către Comisia Națională a Pieței Financiare, dispuse prin Hotărârea CNPF*****din 01.09.2022, nu reprezintă o decizie izolată, însă ca efect a perioadei îndelungate în care CNPF a emis atenționări, recomandări și prescripții adresate părții reclamante cu scopul explicit de restabilire a conformității legale și a solvabilității economico-financiare. În mod particular, prin Hotărârea CNPF ***** din 21.05.2021, reclamantei SA „Ascom Grup" i s-a impus expres obligația de a se conforma imediat, în termen de 3 luni, cerințelor financiare minime impuse de lege, însă aceasta nu a întreprins măsuri eficiente de remediere a deficiențelor constatate.

Cu privire la argumentul părții reclamante privind imposibilitatea executării prescripției privind înstrăinarea acțiunilor deținute în capitalul social al CA „Garanție" S.A., din cauza aplicării sechestrului judiciar, instanța atestă că existența măsurii asigurătorii, deși relevantă sub aspect procedural, nu poate determina ilegalitatea sau nulitatea deciziei adoptate de către Comisia Națională a Pieței Financiare.

În acest context, instanța evidențiază că, potrivit prevederilor art. 77 din Codul de executare, persoana interesată are dreptul procedural expres de a solicita instanței competente schimbarea modului și a ordinii de executare a măsurilor asigurătorii impuse, atunci când există motive temeinice și justificate. Prin urmare, partea reclamantă dispunea în mod concret de posibilitatea de a se adresa instanței în vederea adaptării modului de valorificare a bunurilor sechestrate la situația juridică creată prin decizia CNPF.

Mai mult, instanța remarcă că, potrivit art. 93 alin. (4) din Codul de executare, aplicarea măsurii de sechestru asupra valorilor mobiliare nu exclude, ci reglementează procedura prin care executorul judecătoresc este abilitat să expună spre vânzare valori mobiliare. Prin urmare, sechestrul instituit asupra acțiunilor părții reclamante nu reprezintă un impediment absolut pentru executarea prescripției de înstrăinare stabilite de către CNPF.

În context, instanța apreciază că, partea reclamantă SA „Ascom Grup", avea obligația și posibilitatea reală, în virtutea principiului bunei-credințe, să întreprindă măsuri concrete de valorificare a acțiunilor sechestrate, astfel încât să poată fi îndeplinite măsurile impuse prin decizia CNPF. Or, faptul că partea reclamantă nu a uzat efectiv de această cale procedurală și nu a demonstrat că ar fi inițiat demersuri în sensul modificării modului de executare, nu poate fi imputat CNPF, iar această critică nu atrage nulitatea sau ilegalitatea Hotărârii CNPF*****din 01.09.2022.

Cu privire la termenul de 3 luni stabilit de către Comisia Națională a Pieței Financiare pentru înstrăinarea acțiunilor deținute de SA „Ascom Grup" în capitalul social al CA „Garanție" SA, instanța atestă că acesta își are temeiul în prevederile imperative ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări, care prevede că persoanele care au încălcat prevederile alin. (3) şi alin. (3^1) vor înstrăina, în termen de

3 luni de la data achiziţionării, acţiunile achiziţionate aferente participaţiei calificate deţinute. Astfel, termenul de 3 luni nu reprezintă o măsură arbitrară stabilită de către CNPF, ci este determinat de legiuitor.

La fel, instanța reține că, termenul de 3 luni prevăzut de art. 29 alin. (6) din Legea nr. 407 din 21.12.2006 este rezonabil și suficient pentru îndeplinirea obligației de înstrăinare a acțiunilor, având în vedere natura activului deținut și mecanismele procedurale prevăzute de legislație pentru realizarea rapidă a acestei tranzacții. Prin urmare, criticile reclamantului privind caracterul excesiv sau disproporționat al termenului impus de autoritatea de supraveghere nu sunt întemeiate și urmează a fi respinse.

Cu privire la argumentul privind nerespectarea termenului pentru examinarea raportului administratorului special, instanța constată că CNPF a acționat în temeiul art. 42^2 alin. (13) din Legea nr. 407 din 21.12.2006 prevede că în termen de 15 zile lucrătoare [...], autoritatea de supraveghere poate [...] hotărî, iar potrivit art. 60 alin. (4) Cod administrativ, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative. În speță, CNPF a prelungit termenul cu 15 zile prin Hotărârea *****din 16.08.2022, acțiune procedurală care se încadrează în prevederile legale enunșate.

La fel, instanța respinge și argumentul privind lipsa perioadei determinate pentru menținerea administrării speciale, întrucât prin pct. 7 alin. (1) din Hotărârea contestată s-a stabilit că administratorul special va prezenta un nou raport până la 01.11.2022, pentru luarea de către CNPF a unei decizii potrivit art. 42^2 alin. (13) din Legea nr. 407 din 21.12.2006. Prin urmare, administrarea specială nu a fost instituită pe o perioadă nedeterminată, ci cu o reevaluare periodică.

Cu privire la argumentul părții reclamante privind încălcare a dreptului la apărare, instanța atestă că autoritatea publică a notificat reclamantul despre inițierea procedurii administrative, i-a acordat dreptul de a prezenta poziția sa prin notificările ***** din 08.08.2022 și nr. 04-5/2088 din 11.08.2022, i-a oferit acces la dosarul administrativ și l-a invitat la ședința Consiliului de administrație prin scrisoarea ***** din 29.08.2022.

Subsecvent, instanța analizând argumentele invocate de părți și cadrul legal aplicabil, constată că Hotărârea CNPF*****din 01.09.2022 a fost emisă cu respectarea competenței materiale și teritoriale, a procedurii stabilite de lege, și în corespundere cu prevederile legale care reglementează supravegherea asigurătorilor și cerințele față de acționarii semnificativi. Mai mult, măsurile dispuse sunt legale și proporționale, având în vedere omisiunea părții reclamante de a respecta pe parcursul a 5 ani consecutivi, cerința de menținere a capitalului propriu cel puțin în limitele participației calificate, prevăzută la art. 29 alin. (2^1) lit. a) din Legea nr. 407 din 21.12.2006.

În context, se atestă că, CNPF a acționat în limitele dreptului său discreționar, prevăzut de art. 29^1 alin. (5) din Legea nr. 407 din 21.12.2006, având drept scop protejarea intereselor asiguraților și a stabilității pieței de asigurări, interese care, în conformitate cu art. 23 alin. (4) din Legea nr. 192 din 12.11.1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare, se prezumă a fi de interes public.

Celelalte argumente invocate de partea reclamantă nu au relevanţă, deoarece nu

denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru anularea actului administrativ contestat şi urmează a fi respinse.

În acest context, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile pârâtului sunt întemeiate, or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele speței, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către Comisia Națională a Pieței Financiare este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea speței a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și în limita competenţei, a emis actele administrative prin care și-a realizat scopul său legal.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative de către Comisia Națională a Pieței Financiare.

Totodată, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile autorității pârâte sunt întemeiate, or, poziția părții reclamante, expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

În aceiași ordine de idei, instanța concluzionează că, în speță, actele administrative contestate nu încalcă principiul proporționalității între mijloacele folosite şi scopul urmărit, bazându-se pe probleme identificate, justificate obiectiv şi rezonabil.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226, din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de SA „Ascom Grup” către Comisia Națională a Pieței Financiare și Banca Națională a Moldovei, terț SA „Garanție” cu privire la anularea ca fiind nulă, ilegală si neîntemeiată a Hotărârii CNPF *****din 01.09.2022 și a deciziei adoptate în procedura prealabilă - Hotărârea CNPF ***** din 26.09.2022 - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la

data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor Sîrbu**